

دعای امام زمان (عج) و دعا برای امام زمان (عج)

مشخصات کتاب

نویسنده: سید علی شفیعی

ناشر: سید علی شفیعی

برخی از انواع دعا

دعای ندبه

یکی از مشهورترین دعاهایی که همواره بسیاری از مؤمنان و دلباختگان حضرت بقیة الله ارواحنا فداه اصرار بر خواندن آن دارند دعای ندبه است چرا که طبق حدیث وارد شده در مورد این دعا، خواندن آن در چهار عید غدیر، قربان، فطر و روز جمعه مستحب است. که البته برای روا شدن حوائج نیز مؤثر می باشد. در ارتباط با سند این دعا سید جلیل، صاحب مناقب و مفاخر «سید رضی الدین علی بن طاووس (قدس سره)» که از اعلام قرن هفتم هجری و از رجال بزرگ شیعه و در علم ورع و زهد و عبادت معروف و با اطلاع از کتب و تصانیف بوده، در کتاب مستطاب اقبال (ص ۲۹۵ - ۲۹۹) و همچنین در کتاب مصباح الزائر فصل هفتم و نیز شیخ جلیل «محمد بن جعفر بن علی بن مشهدی حائری» از اعلام قرن ششم در کتاب مزار معروف به «مزار محمد بن مشهدی» که علامه مجلسی آنرا «مزار کبیر» نامیده (دعا صد و هفتم) نقل کرده اند و همچنین در مزار قدیم که ظاهراً از تألیفات «قطب راوندی» است نیز نقل شده است. و نقل دعا در مثل هر یک از این سه کتاب دلیل این است که این شخصیت های بزرگ و متبحر و حدیث شناس این دعا را معتبر شناخته اند. اما متن این دعا این است: «الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ نَبِيِّهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّمَ تَسْلِيمًا اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ عَلَى مَا جَرَى بِهِ قَضَاؤُكَ فِي أَوْلِيَائِكَ الَّذِينَ اسْتَخْلَصْتَهُمْ لِنَفْسِكَ وَ دِينِكَ إِذْ اخْتَرْتَ لَهُمْ جَزِيلَ مَا عِنْدَكَ مِنَ النَّعِيمِ الْمُقِيمِ الَّذِي لَا زَوَالَ لَهُ وَ لَا اضْمِحْلَالَ بَعْدَ أَنْ شَرَطْتَ عَلَيْهِمُ الزُّهْدَ فِي دَرَجَاتِ هَذِهِ الدُّنْيَا الدَّنِيَّةِ وَ زُخْرُفِهَا وَ زُبْرُجِهَا فَشَرَطُوا لَكَ ذَلِكَ وَ عَلِمْتَ مِنْهُمْ الْوَفَاءَ بِهِ فَقَبِلْتَهُمْ وَ قَرَّبْتَهُمْ وَ قَدَّمْتَ لَهُمُ الذِّكْرَ الْعَلِيِّ وَ الثَّنَاءَ الْجَلِيَّ وَ أَهْبَطْتَ عَلَيْهِمُ مَلَائِكَتَكَ وَ كَرَّمْتَهُمْ بِوَحْيِكَ وَ رَفَدْتَهُمْ بِعِلْمِكَ وَ جَعَلْتَهُمُ الذَّرِيعَةَ [الذَّرَائِعَ] إِلَيْكَ وَ الْوَسِيلَةَ إِلَى رِضْوَانِكَ فَبَعْضُ أَسْكَنتَهُ جَنَّتَكَ إِلَى أَنْ أَخْرَجْتَهُ مِنْهَا وَ بَعْضُ حَمَلْتَهُ فِي فُلِكَ وَ نَجَّيْتَهُ وَ [مَعَ] مَنْ آمَنَ مَعَهُ مِنَ الْهَلَكَةِ بِرَحْمَتِكَ وَ بَعْضُ اتَّخَذْتَهُ لِنَفْسِكَ خَلِيلًا وَ سَأَلْتَ لِسَانَ صِدْقٍ فِي الْأَخْرَيْنِ فَأَجَبْتَهُ وَ جَعَلْتَ ذَلِكَ عَلِيًّا وَ بَعْضُ كَلَّمْتَهُ مِنْ شَجَرَةٍ تَكَلِّمًا وَ جَعَلْتَ لَهُ مِنْ أَخِيهِ رِذَاءً وَ وَزِيرًا وَ بَعْضُ

أَوْلَدَتْهُ مِنْ غَيْرِ أَبٍ وَ آتَيْتَهُ الْبَيِّنَاتِ وَ أَيْدَتْهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ وَ كُلُّ [وَ كَلَامًا] شَرَعْتَ لَهُ
شَرِيعَةً وَ نَهَجْتَ لَهُ مِنْهَا جَا وَ تَخَيَّرْتَ لَهُ أَوْصِيَاءَ [أَوْصِيَاءَهُ] مُسْتَحْفَظًا بَعْدَ مُسْتَحْفَظِ
[مُسْتَحْفَظًا بَعْدَ مُسْتَحْفَظٍ] مِنْ مُدَّةٍ إِلَى مُدَّةٍ إِقَامَةً لِدِينِكَ وَ حُجَّةً عَلَى عِبَادِكَ وَ لِنَلَا
يُزُولَ الْحَقُّ عَنْ مَقَرِّهِ وَ يَغْلِبُ الْبَاطِلُ عَلَى أَهْلِهِ وَ لَا [لِنَلَا] يَقُولَ أَحَدٌ لَوْ لَا أَرْسَلْتَ
إِلَيْنَا رَسُولًا مُنْذِرًا وَ أَقَمْتَ لَنَا عِلْمًا هَادِيًا فَتَتَّبِعَ آيَاتِكَ مِنْ قَبْلِ أَنْ نَذِلَّ وَ نَخْزَى إِلَى
أَنْ انْتَهَيْتَ بِالْأَمْرِ إِلَى حَبِيبِكَ وَ نَجِيبِكَ مُحَمَّدَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ فَكَانَ كَمَا
انْتَجَبْتَهُ سَيِّدًا مِنْ خَلْقَتِهِ وَ صَفْوَةً مِّنْ اصْطَفَيْتَهُ وَ أَفْضَلَ مِّنْ اجْتَبَيْتَهُ وَ أَكْرَمَ مِّنْ اعْتَمَدْتَهُ
قَدَمْتَهُ عَلَى أَنْبِيَائِكَ وَ بَعَثْتَهُ إِلَى الثَّقَلَيْنِ مِنْ عِبَادِكَ وَ أَوْطَأْتَهُ مَشَارِقَكَ وَ مَعَارِبَكَ
وَ سَخَّرْتَ لَهُ الْبَرَّاقَ وَ عَرَّجْتَ بِرُوحِهِ [بِهِ] إِلَى سَمَائِكَ وَ أَوْدَعْتَهُ عِلْمَ مَا كَانَ وَ مَا
يَكُونُ إِلَى انْقِضَاءِ خَلْقِكَ ثُمَّ نَصَرْتَهُ بِالرُّعْبِ وَ حَفَفْتَهُ بِجَبْرَيْلَ وَ مِيكَائِيلَ وَ
الْمُسَوِّمِينَ مِنْ مَلَائِكَتِكَ وَ وَعَدْتَهُ أَنْ تُظْهِرَ دِينَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَ لَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ
وَ ذَلِكَ بَعْدَ أَنْ بَوَّأْتَهُ مَبُوءًا صِدْقٍ مِنْ أَهْلِهِ وَ جَعَلْتَ لَهُ وَ لَهُمْ أَوَّلَ بَيْتٍ وُضِعَ لِلنَّاسِ
لِلَّذِي بِبَيْكَةِ مُبَارَكَا وَ هُدَى لِلْعَالَمِينَ فِيهِ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ مَقَامَ إِبْرَاهِيمَ وَ مَن دَخَلَهُ كَانَ آمِنًا
وَ قُلْتَ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَ يُطَهِّرَكُمُ تَطْهِيرًا ثُمَّ جَعَلْتَ
أَجْرَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ مَوَدَّتَهُمْ فِي كِتَابِكَ فَقُلْتَ قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا
إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَى وَ قُلْتَ مَا سَأَلْتُكُمْ مِنْ أَجْرٍ فَهُوَ لَكُمْ وَ قُلْتَ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ
أَجْرٍ إِلَّا مَنْ شَاءَ أَنْ يَتَّخِذَ إِلَى رَبِّهِ سَبِيلًا فَكَانُوا هُمُ السَّبِيلَ إِلَيْكَ وَ الْمَسْلُوكَ إِلَى
رِضْوَانِكَ فَلَمَّا انْقَضَتْ أَيَّامُهُ أَقَامَ وَلِيُّهُ عَلِيُّ بْنُ أَبِي طَالِبٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِمَا وَ آلِهِمَا
هَادِيًا إِذْ كَانَ هُوَ الْمُنْذِرَ وَ لِكُلِّ قَوْمٍ هَادٍ فَقَالَ وَ الْمَلَأُ أَمَامَهُ مَنْ كُنْتُ مَوْلَاهُ فَعَلِيٌّ
مَوْلَاهُ اللَّهُمَّ وَالِ مَنْ وَالَاهُ وَ عَادِ مَنْ عَادَاهُ وَ انصُرْ مَنْ نَصَرَهُ وَ اخذُلْ مَنْ خذَلَهُ وَ
قَالَ مَنْ كُنْتُ أَنَا نَبِيِّهُ فَعَلِيٌّ أَمِيرُهُ وَ قَالَ أَنَا وَ عَلِيٌّ مِنْ شَجَرَةٍ وَاحِدَةٍ وَ سَائِرُ النَّاسِ
مِنْ شَجَرَتَيْنِ وَ أَحَلَّهُ مَحَلَّ هَارُونَ مِنْ مُوسَى فَقَالَ لَهُ أَنْتَ مِنِّي بِمَنْزِلَةِ هَارُونَ مِنْ
مُوسَى إِلَّا أَنَّهُ لَا نَبِيَّ بَعْدِي وَ زَوْجَةُ ابْنَتُهُ سَيِّدَةُ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ وَ أَحَلَّ لَهُ مِنْ مَسْجِدِهِ
مَا حَلَّ لَهُ وَ سَدَّ الْأَبْوَابَ إِلَّا بَابَهُ ثُمَّ أَوْدَعَهُ عِلْمَهُ وَ حِكْمَتَهُ فَقَالَ أَنَا مَدِينَةُ الْعِلْمِ وَ
عَلِيٌّ بَابُهَا فَمَنْ أَرَادَ الْمَدِينَةَ وَ الْحِكْمَةَ فَلْيَأْتِهَا مِنْ بَابِهَا ثُمَّ قَالَ أَنْتَ أَخِي وَ وَصِيِّ وَ
وَارِثِي لِحُكْمِكَ مِنْ لِحْمِي وَ دَمِّكَ مِنْ دَمِي وَ سِلْمُكَ سِلْمِي وَ حَرْبُكَ حَرْبِي وَ
الْإِيْمَانُ مُخَالِطُ لِحْمِكَ وَ دَمِّكَ كَمَا خَالِطُ لِحْمِي وَ دَمِي وَ أَنْتَ غَدَا عَلَى الْحَوْضِ
خَلِيفَتِي وَ أَنْتَ تَقْضِي دِينِي وَ تُنْجِزُ عِدَاتِي وَ شَيْعَتُكَ عَلَى مَنْابِرٍ مِنْ نُورٍ مُبْيَضَّةٍ
وُجُوهُهُمْ حَوْلِي فِي الْجَنَّةِ وَ هُمْ جِيرَانِي وَ لَوْ لَا أَنْتَ يَا عَلِيُّ لَمْ يُعْرِفِ الْمُؤْمِنُونَ
بَعْدِي وَ كَانَ بَعْدَهُ هُدًى مِنَ الضَّلَالِ وَ نُورًا مِنَ الْعَمَى وَ حَبْلَ اللَّهِ الْمَتِينِ وَ صِرَاطَهُ
الْمُسْتَقِيمَ لَا يُسْبِقُ بِفَرَابَةِ فِي رِجْمٍ وَ لَا بِسَابِقَةِ فِي دِينٍ وَ لَا يُلْحَقُ فِي مَنَاقِبِهِ
يَخْدُو حَذْوَ الرَّسُولِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِمَا وَ آلِهِمَا وَ يُقَاتِلُ عَلَى التَّأْوِيلِ وَ لَا تَأْخُذُهُ فِي اللَّهِ
لَوْمَةٌ لِأَنَّهُمْ قَدْ وَتَرَ فِيهِ صَنَائِدَ الْعَرَبِ وَ قَتَلَ أَبْطَالَهُمْ وَ نَاوَشَ [نَاهَشَ] دُوبَانَهُمْ فَأَوْدَعَ

قُلُوبُهُمْ أَحْقَادًا بَدْرِيَّةً وَ حَيْبَرِيَّةً وَ حُنَيْنِيَّةً وَ غَيْرَهُنَّ فَأَضَبَّتْ [فَأَصْنَتْ] [فَأَصَنَ] عَلَى
عَدَاوَتِهِ وَ أَكَبَّتْ عَلَى مُنَابَذَتِهِ حَتَّى قَتَلَ النَّاكِثِينَ وَ الْقَاسِطِينَ وَ الْمَارِقِينَ وَ لَمَّا قَضَى
نَحْبَهُ وَ قَتَلَهُ أَشَقَى [الْأَشَقِيَاءَ مِنَ الْأَوْلِيَيْنِ وَ الْأَخْرِيَيْنِ] الْأَخْرِيَيْنِ يَتَّبِعُ أَشَقَى
الْأَوْلِيَيْنِ لَمْ يُمْتَلِّ أَمْرُ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ فِي الْهَادِينَ بَعْدَ الْهَادِينَ وَ
الْأُمَّةُ مُصِرَّةٌ عَلَى مَقْتِهِ مُجْتَمِعَةٌ عَلَى قَطِيعَةِ رَحِمِهِ وَ إِفْصَاءِ وَلَدِهِ إِلَّا الْقَلِيلَ مِمَّنْ
وَفَى لِرِعَايَةِ الْحَقِّ فِيهِمْ فَقِيلَ مَنْ قُتِلَ وَ سُبِيَ مِنْ سُبَى وَ أَفْصَى مِنْ أَفْصَى وَ جَرَى
الْقَضَاءُ لَهُمْ بِمَا يُرْجَى لَهُ حُسْنُ الْمَثُوبَةِ إِذْ كَانَتْ الْأَرْضُ لِلَّهِ يُورِثُهَا مَنْ يَشَاءُ مِنْ
عِبَادِهِ وَ الْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ وَ سُبْحَانَ رَبِّنَا إِنْ كَانَ وَعْدُ رَبِّنَا لَمَفْعُولًا وَ لَنْ يُخْلِفَ اللَّهُ وَعْدَهُ
وَ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ فَعَلَى الْأَطَائِبِ مِنْ أَهْلِ بَيْتِ مُحَمَّدٍ وَ عَلِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِمَا وَ
آلِهِمَا فَلْيَبِكِ الْبَاكُونَ وَ أَيَّاهُمْ فَلْيَنْدُبِ النَّادِبُونَ وَ لِمِثْلِهِمْ فَلْيَنْدَرْفِ [فَلْيَنْدَرْفِ] الدَّمُوعُ وَ
لْيَصْرُخِ الصَّارِخُونَ وَ يَصْجُ [يَصْجُ] الضَّاجُونَ وَ يَعْجُ [يَعْجُ] الْعَاجُونَ أَيْنَ الْحَسَنُ
أَيْنَ الْحُسَيْنُ أَيْنَ أَبْنَاءِ الْحُسَيْنِ صَالِحٌ بَعْدَ صَالِحٍ وَ صَادِقٌ بَعْدَ صَادِقٍ أَيْنَ السَّبِيلُ بَعْدَ
السَّبِيلِ أَيْنَ الْخَيْرَةُ بَعْدَ الْخَيْرَةِ أَيْنَ الشَّمُوسُ الطَّالِعَةُ أَيْنَ الْأَقْمَارُ الْمُنِيرَةُ أَيْنَ الْأَنْجُمُ
الزَّاهِرَةُ أَيْنَ أَعْلَامُ الدِّينِ وَ قَوَاعِدُ الْعِلْمِ أَيْنَ بَقِيَّةُ اللَّهِ الَّتِي لَا تَخْلُو مِنَ الْعَثْرَةِ الْهَادِيَّةِ
أَيْنَ الْمَعْدُ لِقَطْعِ دَابِرِ الظُّلْمَةِ أَيْنَ الْمُنْتَظَرُ لِإِقَامَةِ الْأَمْتِ وَ الْعُوجُ أَيْنَ الْمُرْتَجَى
لِإِزَالَةِ الْجَوْرِ وَ الْعُدْوَانِ أَيْنَ الْمُدَخَّرُ لِتَجْدِيدِ الْفَرَائِضِ وَ السُّنَنِ أَيْنَ الْمُتَخَيَّرُ [الْمُتَّخَذُ]
لِإِعَادَةِ الْمِلَّةِ وَ الشَّرِيعَةِ أَيْنَ الْمُؤَمَّلُ لِإِحْيَاءِ الْكِتَابِ وَ حُدُودِهِ أَيْنَ مُحْيِي مَعَالِمِ
الدِّينِ وَ أَهْلِهِ أَيْنَ قَاصِمِ شَوْكَةِ الْمُعْتَدِينَ أَيْنَ هَادِمِ أُنْبِيَةِ الشِّرْكِ وَ النِّفَاقِ أَيْنَ مُبِيدِ أَهْلِ
الْفُسُوقِ وَ الْعِصْيَانِ وَ الطُّغْيَانِ أَيْنَ حَاصِدِ فُرُوعِ الْعَيْ وَ الشِّقَاقِ [النِّفَاقِ] أَيْنَ طَامِسِ
آثَارِ الزَّرْبِغِ وَ الْأَهْوَاءِ أَيْنَ قَاطِعِ حَبَائِلِ الْكُذْبِ [الْكُذْبِ] وَ الْإِفْتِرَاءِ أَيْنَ مُبِيدِ الْعِتَاةِ
وَ الْمَرَدَةِ أَيْنَ مُسْتَأْصِلِ أَهْلِ الْعِنَادِ وَ التَّضْلِيلِ وَ الْأِلْحَادِ أَيْنَ مُعِزِّ الْأَوْلِيَاءِ وَ مُذِلِّ
الْأَعْدَاءِ أَيْنَ جَامِعِ الْكَلِمَةِ [الْكَلِمِ] عَلَى التَّقْوَى أَيْنَ بَابِ اللَّهِ الَّذِي مِنْهُ يُؤْتَى أَيْنَ وَجْهِ
اللَّهِ الَّذِي إِلَيْهِ يَتَوَجَّهُ الْأَوْلِيَاءُ أَيْنَ السَّبَبِ الْمُتَّصِلِ بَيْنَ الْأَرْضِ وَ السَّمَاءِ أَيْنَ
صَاحِبِ يَوْمِ الْفَتْحِ وَ نَاشِرِ رَايَةِ الْهُدَى أَيْنَ مُؤَلَّفِ شَمْلِ الصَّلَاحِ وَ الرِّضَا أَيْنَ الطَّالِبِ
بِذُخُولِ الْأَنْبِيَاءِ وَ أَبْنَاءِ الْأَنْبِيَاءِ أَيْنَ الطَّالِبِ [الْمُطَالِبِ] بِدَمِ الْمَقْتُولِ بِكَرْبَلَاءِ أَيْنَ
الْمَنْصُورِ عَلَى مَنْ اعْتَدَى عَلَيْهِ وَ افْتَرَى أَيْنَ الْمُضْطَرِّ الَّذِي يُجَابُ إِذَا دَعَا أَيْنَ صَدْرِ
الْخَلَائِقِ [الْخَلَائِقِ] ذُو الْبِرِّ وَ التَّقْوَى أَيْنَ ابْنِ النَّبِيِّ الْمُصْطَفَى وَ ابْنِ عَلِيٍّ الْمُرْتَضَى
وَ ابْنِ حَدِيجَةَ الْعَرَاءِ وَ ابْنِ فَاطِمَةَ الْكُبْرَى بِأَبِي أَنْتَ وَ أُمِّي وَ نَفْسِي لَكَ الْوَقَاءُ وَ
الْحَمَى يَا ابْنَ السَّادَةِ الْمُقَرَّبِينَ يَا ابْنَ النُّجَبَاءِ الْأَكْرَمِينَ يَا ابْنَ الْهُدَاةِ الْمُهَدَّبِينَ
[الْمُهَدَّبِينَ] يَا ابْنَ الْخَيْرَةِ الْمُهَدَّبِينَ يَا ابْنَ الْعَطَارِفَةِ الْأَنْجَبِينَ يَا ابْنَ الْأَطَائِبِ
الْمُطَهَّرِينَ [الْمُسْتَظْهِرِينَ] يَا ابْنَ الْخَضَارِمَةِ الْمُنْتَجِبِينَ يَا ابْنَ الْقَمَاقِمَةِ الْأَكْرَمِينَ
[الْأَكْبَرِينَ] يَا ابْنَ الْبُدُورِ الْمُنِيرَةِ يَا ابْنَ السَّرْجِ الْمُضِيئَةِ يَا ابْنَ الشُّهْبِ الثَّاقِبَةِ يَا
ابْنَ الْأَنْجُمِ الزَّاهِرَةِ يَا ابْنَ السُّبُلِ الْوَاضِحَةِ يَا ابْنَ الْأَعْلَامِ اللَّائِحَةِ يَا ابْنَ الْعُلُومِ

الكَامِلَةَ يَا ابْنَ السُّنَنِ الْمَشْهُورَةِ يَا ابْنَ الْمَعَالِمِ الْمَأْثُورَةِ يَا ابْنَ الْمُعْجَزَاتِ الْمَوْجُودَةِ يَا
ابْنَ الدَّلَائِلِ الْمَشْهُودَةِ [الْمَشْهُورَةِ] يَا ابْنَ الصِّرَاطِ الْمُسْتَقِيمِ يَا ابْنَ النَّبَا الْعَظِيمِ يَا ابْنَ
مَنْ هُوَ فِي أُمِّ الْكِتَابِ لَدَى اللَّهِ عَلِيٌّ حَكِيمٌ يَا ابْنَ الْآيَاتِ وَالْبَيِّنَاتِ يَا ابْنَ الدَّلَائِلِ
الظَّاهِرَاتِ يَا ابْنَ الْبَرَاهِينِ الْوَاضِحَاتِ الْبَاهِرَاتِ يَا ابْنَ الْحُجَجِ الْبَالِغَاتِ يَا ابْنَ النِّعَمِ
السَّابِغَاتِ يَا ابْنَ طَهٍ وَالْمُحَكَّمَاتِ يَا ابْنَ يَسٍ وَالذَّارِيَاتِ يَا ابْنَ الطُّورِ وَالْعَادِيَاتِ
يَا ابْنَ مَنْ دَنَا فَتَدَلَّى فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَى دُنُورًا وَافْتِرَابًا مِنَ الْعَلِيِّ الْأَعْلَى لَيْتَ
شِعْرِي أَيْنَ اسْتَقَرَّتْ بِكَ النَّوَى بَلْ أَىُّ أَرْضٍ ثَقَلَتْ أَوْ ثَرَى أَوْ بَرَضَوَى أَوْ غَيْرَهَا أَمْ
ذِي طَوَى عَزِيزٌ عَلَيَّ أَنْ أَرَى الْخَلْقَ وَ لَا ثَرَى وَ لَا أَسْمَعَ [أَسْمَعَ] لَكَ حَسِيسًا وَ لَا
نَجْوَى عَزِيزٌ عَلَيَّ أَنْ تُحِيطَ بِكَ دُونِي [لَا تُحِيطُ بِي دُونَكَ] الْبَلْوَى وَ لَا يَنَالُكَ مِنِّي
ضَجِيجٌ وَ لَا شَكْوَى بِنَفْسِي أَنْتَ مِنْ مُعَيَّبٍ لَمْ يَخُلْ مِنَّا بِنَفْسِي أَنْتَ مِنْ نَارِحٍ مَا نَزَحَ
[يَنْزَحُ] عَنَّا بِنَفْسِي أَنْتَ أُمْنِيَّةٌ شَائِقٌ يَتَمَنَّى مِنْ مُؤْمِنٍ وَ مُؤْمِنَةٌ ذَكَرْنَا فَحَنَّا بِنَفْسِي أَنْتَ
مِنْ عَقِيدٍ عَزَّ لَا يُسَامَى بِنَفْسِي أَنْتَ مِنْ أَثِيلٍ مَجْدٌ لَا يُجَارَى [يُحَادَى] بِنَفْسِي أَنْتَ مِنْ
تِلَادٍ نِعَمٌ لَا تُضَاهَى بِنَفْسِي أَنْتَ مِنْ نَصِيفٍ شَرَفٌ لَا يُسَاوَى إِلَى مَتَى أَحَارٌ [أَجَارُ]
فِيكَ يَا مَوْلَايَ وَ إِلَيَّ مَتَى وَ أَىُّ خُطَابٍ أَصْفَ فِيكَ وَ أَىُّ نَجْوَى عَزِيزٌ عَلَيَّ أَنْ
أَجَابَ دُونَكَ وَ [أَوْ] أَنَاغَى عَزِيزٌ عَلَيَّ أَنْ أَبْكِيكَ وَ يَخْذُكَ الْوَرَى عَزِيزٌ عَلَيَّ أَنْ
يَجْرَى عَلَيْكَ دُونَهُمْ مَا جَرَى هَلْ مِنْ مُعِينٍ فَاطِيلٌ مَعَهُ الْعَوِيلُ وَ الْبُكَاءُ هَلْ مِنْ
جَزُوعٍ فَاسَاعِدَ جَزَعَهُ إِذَا خَلَا هَلْ قَدِيتَ عَيْنٌ فَسَاعَدْتَهَا عَيْنِي عَلَى الْقَدَى هَلْ إِلَيْكَ
يَا ابْنَ أَحْمَدَ سَبِيلٌ فَتَلْقَى هَلْ يَتَّصِلُ يَوْمَنَا مِنْكَ بَعْدَهُ [بِعَدِهِ] فَحُظَى مَتَى نَرُدُّ مَنَاهِلَكَ
الرَّوِيَّةَ فَتُرْوَى مَتَى نَنْتَقِعُ مِنْ عَذْبِ مَائِكَ فَفَقَدْ طَالَ الصَّدَى مَتَى نُعَادِيكَ وَ نُراوْحُكَ
فَتَقَرَّ عَيْنَا [فَتَقَرَّ عَيْوُنُنَا] مَتَى تَرَانَا [وَ] نَرَاكَ وَ قَدْ نَشَرْتَ لِيوَاءَ النَّصْرِ ثَرَى أ تَرَانَا
نَحْفُ بِكَ وَ أَنْتَ تَوْمُ الْمَلَأَ وَ قَدْ مَلَأْتَ الْأَرْضَ عَدْلًا وَ أَنْذَتِ أَعْدَاءَكَ هَوَانًا وَ
عِقَابًا وَ أَبْرَتِ الْعُتَاةَ وَ جَحَدَةَ الْحَقِّ وَ قَطَعْتَ دَابِرَ الْمُتَكَبِّرِينَ وَ اجْتَنَنْتِ أَصُولَ
الظَّالِمِينَ وَ نَحْنُ نَقُولُ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ أَنْتَ كَسَّافُ الْكُرْبِ وَ الْبَلْوَى وَ
إِلَيْكَ أَسْتَعْدَى فَعِنْدَكَ الْعَدْوَى وَ أَنْتَ رَبُّ الْأَخْرَةِ وَ الدُّنْيَا [الْأُولَى] فَأَغِثْ يَا غِيَاثَ
الْمُسْتَغِيثِينَ عِبِيدَكَ الْمُبْتَلَى وَ أَرِهِ سَيِّدَهُ يَا شَدِيدَ الْقُوَى وَ أزلْ عَنْهُ بِهِ الْأَسَى وَ
الْجَوَى وَ بَرِّدْ غَلِيلَهُ يَا مَنْ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى وَ مَنْ إِلَيْهِ الرُّجْعَى وَ الْمُنْتَهَى اللَّهُمَّ وَ
نَحْنُ عِبِيدَكَ التَّائِقُونَ [الشَّائِقُونَ] إِلَى وَ لِيكَ الْمَذْكَرُ بِكَ وَ بِنَبِيِّكَ خَلَقْتَهُ لَنَا عِصْمَةً
وَ مَلَاذًا وَ أَقَمْتَهُ لَنَا قِيَامًا وَ مَعَاذًا وَ جَعَلْتَهُ لِلْمُؤْمِنِينَ مِنَّا إِمَامًا فَبَلِّغْهُ مِنَّا تَحِيَّةً وَ سَلَامًا
وَ زِدْنَا بِذَلِكَ يَا رَبِّ إِكْرَامًا وَ اجْعَلْ مُسْتَقَرَّهُ لَنَا مُسْتَقَرًّا وَ مَقَامًا وَ ائْتِمَّ نِعْمَتَكَ
بِتَقْدِيمِكَ إِيَّاهُ أَمَامَنَا حَتَّى تُورِدَنَا جَنَّاتِكَ [جَنَاتِكَ] وَ مُرَافِقَةَ الشُّهَدَاءِ مِنْ خُلَصَائِكَ
اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ جَدِّهِ [وَ] رَسُولِكَ السَّيِّدِ الْأَكْبَرِ
وَ عَلَيَّ [عَلِيٍّ] أَبِيهِ السَّيِّدِ الْأَصْغَرَ وَ جَدَّتِهِ الصِّدِّيقَةَ الْكُبْرَى فَاطِمَةَ بِنْتَ مُحَمَّدٍ وَ
عَلَى مَنْ اصْطَفَيْتَ مِنْ آبَائِهِ الْبَرَّةَ وَ عَلَيْهِ أَفْضَلُ وَ أَكْمَلُ وَ أَتَمُّ وَ أَدْوَمُ وَ أَكْثَرُ وَ

أَوْفَرَ مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ أَصْفِيَائِكَ وَ خَيْرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ وَ صَلِّ عَلَيْهِ صَلَاةً لَا غَايَةَ لِعَدَدِهَا وَ لَا نِهَايَةَ لِمَدَدِهَا وَ لَا نَفَادَ لِإِمْدَادِهَا اللَّهُمَّ وَ أَقِمْ بِهِ الْحَقَّ وَ أَدْحِضْ بِهِ الْبَاطِلَ وَ أَدِلْ بِهِ أَوْلِيَاءَكَ وَ أذِلْ بِهِ أَعْدَاءَكَ وَ صَلِّ اللَّهُمَّ بَيْنَنَا وَ بَيْنَهُ وَصَلَّةً تُؤَدِّي إِلَى مُرَافَقَةِ سَلْفِهِ وَ اجْعَلْنَا مِمَّنْ يَأْخُذُ بِحُجْرَتِهِمْ وَ يَمُكُثُ فِي ظِلِّهِمْ وَ أَعِنَّا عَلَى تَأْذِيَةِ حُقُوقِهِ إِلَيْهِ وَ الاجْتِهَادِ فِي طَاعَتِهِ وَ اجْتِنَابِ مَعْصِيَتِهِ وَ ائْتِنَّا بِرِضَاهُ وَ هَبْ لَنَا رَأْفَتَهُ وَ رَحْمَتَهُ وَ دُعَاءَهُ وَ خَيْرَهُ مَا نَدَّالُ بِهِ سَعَةَ مِنْ رَحْمَتِكَ وَ فُوزَا عِنْدَكَ وَ اجْعَلْ صَلَاتِنَا بِهِ مَقْبُولَةً وَ ذُنُوبَنَا بِهِ مَغْفُورَةً وَ دُعَاءَنَا بِهِ مُسْتَجَابًا وَ اجْعَلْ أَرْزَاقَنَا بِهِ مَبْسُوطَةً وَ هُمُومَنَا بِهِ مَكْفِيَةً وَ حَوَائِجَنَا بِهِ مَفْضِيَةً وَ أَقْبِلْ إِلَيْنَا بِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ وَ أَقْبِلْ تَقَرُّبَنَا إِلَيْكَ وَ انظُرْ إِلَيْنَا نَظْرَةَ رَحِيمَةٍ نَسْتَكْمِلُ بِهَا الْكِرَامَةَ عِنْدَكَ ثُمَّ لَا تَصْرِفْهَا عَنَّا بِجُودِكَ وَ اسْتَقْنَا مِنْ حَوْضِ جَدِّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ بِكَاسِهِ وَ بِيَدِهِ رِيًّا رَوِيًّا هَنِيئًا سَائِعًا لَا ظَمًا بَعْدَهُ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ».

دعای عهد

یکی از دعاهائیکه مربوط به حضرت ولی عصر ارواحنا فداه بوده و خواندن آن سفارش شده است، دعاء عهد می باشد. از حضرت امام جعفر صادق (علیه السلام) روایت شده که هر کس در صبح چهل روز دعای عهد را بخواند از یاوران قائم ما خواهد بود. و اگر قبل از ظهور حضرتش بمیرد خداوند او را از قبر خارج می کند و نیز به ازاء هر کلمه از این دعا هزار حسنه به او عطاء نموده و هزار سیئه گناه از او محو می کند. و آن دعا این است: «اللَّهُمَّ رَبَّ النُّورِ الْعَظِيمِ وَ رَبَّ الْكُرْسِيِّ الرَّفِيعِ وَ رَبَّ الْبَحْرِ الْمَسْجُورِ وَ مُنْزِلَ التَّوْرَةِ وَ الْأَنْجِيلِ وَ الزَّبُورِ وَ رَبَّ الظِّلِّ وَ الْحَرُورِ وَ مُنْزِلَ الْقُرْآنِ [الْفُرْقَانِ] الْعَظِيمِ وَ رَبَّ الْمَلَائِكَةِ الْمُقَرَّبِينَ وَ الْأَنْبِيَاءِ [وَ] الْمُرْسَلِينَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِوَجْهِكَ [بِاسْمِكَ] الْكَرِيمِ وَ بُنُورِ وَجْهِكَ الْمُنِيرِ وَ مُلْكِكَ الْقَدِيمِ يَا حَيُّ يَا قَبِيْوْمُ أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي أَشْرَقَتْ بِهِ السَّمَاوَاتُ وَ الْأَرْضُونَ وَ بِاسْمِكَ الَّذِي يَصْلُحُ بِهِ الْأَوْلُونَ وَ الْأَخْرُونَ يَا حَيًّا قَبْلَ كُلِّ حَيٍّ وَ يَا حَيًّا بَعْدَ كُلِّ حَيٍّ وَ يَا حَيًّا حِينَ لَا حَيٍّ يَا مُخْبِي الْمَوْتَى وَ مُمِيتِ الْأَحْيَاءِ يَا حَيُّ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ اللَّهُمَّ بَلِّغْ مَوْلَانَا الْإِمَامَ الْهَادِيَ الْمَهْدِيَّ الْقَائِمَ بِأَمْرِكَ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَ عَلَى آبَائِهِ الطَّاهِرِينَ عَنْ جَمِيعِ الْمُؤْمِنِينَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ فِي مَشَارِقِ الْأَرْضِ وَ مَغَارِبِهَا سَهْلِهَا وَ جَبَلِهَا وَ بَرِّهَا وَ بَحْرِهَا وَ عَنِّي وَ عَنِّ وَ عَنِّ وَ عَنِّ مِنَ الصَّلَوَاتِ زِنَةَ عَرْشِ اللَّهِ وَ مِدَادَ كَلِمَاتِهِ وَ مَا أَحْصَاهُ عِلْمُهُ [كِتَابُهُ] وَ أَحَاطَ بِهِ كِتَابُهُ [عِلْمُهُ] اللَّهُمَّ إِنِّي أَجِدُّدُ لَهُ فِي صَبِيحَةِ يَوْمِي هَذَا وَ مَا عَشْتُ مِنْ أَيَّامِي عَهْدًا وَ عَقْدًا وَ بَيْعَةً لَهُ فِي عُنُقِي لَا أَحُولُ عَنْهَا وَ لَا أَرْوُلُ أَبَدًا اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِنْ أَنْصَارِهِ وَ أَعْوَانِهِ وَ الدَّابِّينَ عَنْهُ وَ الْمُسَارِعِينَ إِلَيْهِ فِي قَضَاءِ حَوَائِجِهِ [وَ] الْمُؤْتَمِّلِينَ لِأَمْرِهِ] وَ الْوَالِدِينَ عَنْهُ وَ السَّابِقِينَ إِلَى إِرَادَتِهِ وَ الْمُسْتَشْهِدِينَ بَيْنَ يَدَيْهِ اللَّهُمَّ إِنَّ حَالَ بَيْنِي وَ بَيْنَهُ الْمَوْتُ الَّذِي

جَعَلْتُهُ عَلَى عِبَادِكَ حَتْمًا مَفْضِيًّا فَأَخْرَجْنِي مِنْ قَبْرِ مُؤْتَزِرًا كَفَنِي شَاهِرًا سَيْفِي
 مُجَرِّدًا قَنَاتِي مُلَبِّيًا دَعْوَةَ الدَّاعِي فِي الْحَاضِرِ وَ الْبَادِي اللَّهُمَّ ارْنِي الطَّلَعَةَ الرَّشِيدَةَ وَ
 الْعُرَّةَ الْحَمِيدَةَ وَ الْكُحْلَ نَاطِرِي بِنَظْرَةِ مَنِّي إِلَيْهِ وَ عَجَلُ فَرَجِهِ وَ سَهْلُ مَخْرَجِهِ وَ
 أَوْسَعُ مَنْهَجِهِ وَ اسْئَلُكَ بِى مَحَجَّتَهُ وَ أَنْفِذْ أَمْرَهُ وَ اشْدُدْ أَرْزَهُ وَ اعْمُرِ اللَّهُمَّ بِهِ بِلَادَكَ
 وَ أَخِي بِهِ عِبَادَكَ فَإِنَّكَ قُلْتَ وَ قَوْلِكَ الْحَقُّ ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَ الْبَحْرِ بِمَا كَسَبَتْ
 أَيْدِي النَّاسِ فَأَظْهِرِ اللَّهُمَّ لَنَا وَلِيَّكَ وَ ابْنَ بِنْتِ نَبِيِّكَ الْمُسَمَّى بِاسْمِ رَسُولِكَ حَتَّى لَا
 يَظْفَرَ بِشَيْءٍ مِنَ الْبَاطِلِ إِلَّا مَرْقَهُ وَ يُحَقِّقَ الْحَقَّ وَ يُحَقِّقَهُ وَ اجْعَلْهُ اللَّهُمَّ مَفْرَعًا لِمَظْلُومٍ
 عِبَادِكَ وَ نَاصِرًا لِمَنْ لَا يَجِدُ لَهُ نَاصِرًا غَيْرَكَ وَ مُجَدِّدًا لِمَا عَطَلَ مِنْ أَحْكَامِ كِتَابِكَ
 وَ مُشِيدًا لِمَا وَرَدَ مِنْ أَعْلَامِ دِينِكَ وَ سُنَنِ نَبِيِّكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ اجْعَلْهُ اللَّهُمَّ
 مِمَّنْ حَصَّنَتْهُ مِنْ بَأْسِ الْمُعْتَدِينَ اللَّهُمَّ وَ سِرِّ نَبِيِّكَ مُحَمَّدًا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ بِرُؤْيِيَّتِهِ
 وَ مَنْ تَبِعَهُ عَلَى دَعْوَتِهِ وَ ارْحَمِ اسْتِكَانَتَنَا بَعْدَهُ اللَّهُمَّ اكشِفْ هَذِهِ الْعُمَّةَ عَنْ هَذِهِ الْأُمَّةِ
 بِخُضُورِهِ وَ عَجَلْ لَنَا ظُهُورَهُ إِنَّهُمْ يَرَوْنَهُ بَعِيدًا وَ نَرَاهُ قَرِيبًا بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ
 الرَّاحِمِينَ». سپس دست راست را سه مرتبه بر روی ران پای راست خود می زنی
 و هر بار می گویی: «الْعَجَلُ الْعَجَلُ يَا مَوْلَايَ يَا صَاحِبَ الزَّمَانِ».

دعای توسل

یکی دیگر از ادعیه ارزشمند و ذی قیمت که به خواندن آن توصیه شده است و
 برای روا شدن حوائج نیز مؤثر است دعاء شریف توسل است. مرحوم مجلسی
 در کتاب بحار الانوار می گوید: این دعا را در نسخه ی قدیمه ای از مؤلفات بعضی
 از اصحاب امامیه (رضی الله عنهم) یافتم که: روایت کرده است محمد بن بابویه
 رحمه الله از ائمه (علیهم السلام) و گفته که هر گاه این دعا را بخوانی، سرعت
 اجابت را در آن می بینی و آن دعا این است: اللهم انی أسألك و أتوجه إلیک بنبیک
 نبی الرحمة محمد ص یا أبا القاسم یا رسول الله یا إمام الرحمة یا سیدنا و مولانا إنا
 توجهنها و استشفعنا و توسلنا بک إلی الله و قدمناک بین یدی حاجاتنا یا وجیها عند
 الله اشفع لنا عند الله یا أبا الحسن یا امیر المؤمنین یا علی بن أبی طالب یا حجة الله
 علی خلقه یا سیدنا و مولانا إنا توجهنها و استشفعنا و توسلنا بک إلی الله و قدمناک
 بین یدی حاجاتنا یا وجیها عند الله اشفع لنا عند الله یا فاطمة الزهراء یا بنت محمد
 یا قره عین الرسول یا سیدتنا و مولاتنا إنا توجهنها و استشفعنا و توسلنا بک إلی الله
 و قدمناک بین یدی حاجاتنا یا وجیة عند الله اشفعی لنا عند الله یا أبا محمد یا حسن
 بن علی ایها المجتبی یا ابن رسول الله یا حجة الله علی خلقه یا سیدنا و مولانا إنا
 توجهنها و استشفعنا و توسلنا بک إلی الله و قدمناک بین یدی حاجاتنا یا وجیها عند
 الله اشفع لنا عند الله یا أبا عبد الله یا حسین بن علی ایها الشهید یا ابن رسول الله یا
 حجة الله علی خلقه یا سیدنا و مولانا إنا توجهنها و استشفعنا و توسلنا بک إلی الله و

قدمناك بين يدي حاجاتنا يا وجيها عند الله اشفع لنا عند الله يا أبا الحسن يا على بن الحسين يا زين العابدين يا ابن رسول الله يا حجة الله على خلقه يا سيدنا و مولانا إنا توجهنا و استشفعنا و توسلنا بك إلى الله و قدمناك بين يدي حاجاتنا يا وجيها عند الله اشفع لنا عند الله يا أبا جعفر يا محمد بن علي أيها الباقر يا ابن رسول الله يا حجة الله على خلقه يا سيدنا و مولانا إنا توجهنا و استشفعنا و توسلنا بك إلى الله و قدمناك بين يدي حاجاتنا يا وجيها عند الله اشفع لنا عند الله يا جعفر بن محمد أيها الصادق يا ابن رسول الله يا حجة الله على خلقه يا سيدنا و مولانا إنا توجهنا و استشفعنا و توسلنا بك إلى الله و قدمناك بين يدي حاجاتنا يا وجيها عند الله اشفع لنا عند الله يا أبا الحسن يا موسى بن جعفر بن محمد أيها الكاظم يا ابن رسول الله يا حجة الله على خلقه يا سيدنا و مولانا إنا توجهنا و استشفعنا و توسلنا بك إلى الله و قدمناك بين يدي حاجاتنا يا وجيها عند الله اشفع لنا عند الله يا أبا الحسن يا على بن موسى أيها الرضا يا ابن رسول الله يا حجة الله على بحار الأنوار خلقه يا سيدنا و مولانا إنا توجهنا و استشفعنا و توسلنا بك إلى الله و قدمناك بين يدي حاجاتنا يا وجيها عند الله اشفع لنا عند الله يا أبا جعفر يا محمد بن علي أيها الجواد يا ابن رسول الله يا حجة الله على خلقه يا سيدنا و مولانا إنا توجهنا و استشفعنا و توسلنا بك إلى الله و قدمناك بين يدي حاجاتنا يا وجيها عند الله اشفع لنا عند الله يا على بن محمد أيها الهادي النقي يا ابن رسول الله يا حجة الله على خلقه يا سيدنا و مولانا إنا توجهنا و استشفعنا و توسلنا بك إلى الله و قدمناك بين يدي حاجاتنا يا وجيها عند الله اشفع لنا عند الله يا أبا الحسن يا على بن محمد أيها المجتبي يا ابن رسول الله يا حجة الله على خلقه يا سيدنا و مولانا إنا توجهنا و استشفعنا و توسلنا بك إلى الله و قدمناك بين يدي حاجاتنا يا وجيها عند الله اشفع لنا عند الله يا وصي الحسن و الخلف الحجة أيها القائم المنتظر يا ابن رسول الله يا حجة الله على خلقه يا سيدنا و مولانا إنا توجهنا و استشفعنا و توسلنا بك إلى الله و قدمناك بين يدي حاجاتنا يا وجيها عند الله اشفع لنا عند الله انشاء الله ٩ق، در كتاب عتيق عزرى مثل أن روايت شده با اضافه در آخر: يا سادتي و موالى إني توجهت بكم أئمتي و عدتي ليوم فقرى و حاجتي إلى الله و توسلت بكم إلى الله و استشفعت بكم إلى الله فاشفعوا لى عند الله و استنقذونى من ذنوبى عند الله فإنكم وسيلتى إلى الله و بحبكم و بقر بكم أرجو نجاتا من الله فكونوا عند الله رجائى يا سادتى يا أولياء الله صلى الله عليهم أجمعين و لعن الله أعداء الله ظالميهم من الأولين و الآخرين أمين رب العالمين.

دعاى فرج

یکی از مشهورترین دعاهاى مربوط به حضرت بقیة الله الاعظم ارواحنا فداه دعاء فرج است که به خواندن و استمرار بر آن خصوصاً در بعضی از ایام و لیالی مانند شب قدر توصیه شده است و آن دعا این است: اللهم کن لولیک الحجة بن الحسن صلواتک علیه و علی آبائه فی هذه الساعة و فی کلّ ساعة، ولیاً و حافظاً و قائداً و ناصراً و دليلاً و عیناً حتى تسکنه أرضک طوعاً و تمتعه فیها طویلاً.

دعاى آل یاسین

از ناحیه مقدسه حضرت بقیة الله الاعظم ارواحنا فداه به محمد بن حمیری دعای با اهمیت و پر معنایی صادر شده است که به دعاى آل یاسین مشهور است و در ابتداء دعاء حضرت فرموده اند که هر کس بخواهد به طرف خدا و آنگاه به ما اهل بیت توجه (و توسل) پیدا کند، این دعاء را بخواند و آن دعای شریف این است: «سَلَامٌ عَلٰی آلِ یَسِّ السَّلَامِ عَلَیْکَ یَا دَاعِیَ اللّٰهِ وَ رَبَّانِیَّ اَیَّاتِهِ السَّلَامُ عَلَیْکَ یَا بَابَ اللّٰهِ وَ دِیَانَ دِیْنِهِ السَّلَامُ عَلَیْکَ یَا خَلِیْفَةَ اللّٰهِ وَ نَاصِرَ حَقِّهِ السَّلَامُ عَلَیْکَ یَا حُجَّةَ اللّٰهِ وَ دَلِیْلَ اِرَادَتِهِ السَّلَامُ عَلَیْکَ یَا تَالِیَ کِتَابِ اللّٰهِ وَ تَرْجُمَانَهُ السَّلَامُ عَلَیْکَ فِی اَنَاءِ لَیْلِکَ وَ اطْرَافِ نَهَارِکَ السَّلَامُ عَلَیْکَ یَا بَقِیَّةَ اللّٰهِ فِی اَرْضِهِ السَّلَامُ عَلَیْکَ یَا مِثَاقَ اللّٰهِ الَّذِی اَخَذَهُ وَ وَکَّدَهُ السَّلَامُ عَلَیْکَ یَا وَعْدَ اللّٰهِ الَّذِی ضَمَّنَهُ السَّلَامُ عَلَیْکَ اَیُّهَا الْعَلَمُ الْمَنْصُوبُ وَ الْعِلْمُ الْمَنْصُوبُ وَ الْغَوْثُ وَ الرَّحْمَةُ الْوَاسِعَةُ وَ عِدَا غَیْرِ مَكْدُوبِ السَّلَامِ عَلَیْکَ حِیْنَ تَقُومُ السَّلَامُ عَلَیْکَ حِیْنَ تَقْعُدُ السَّلَامُ عَلَیْکَ حِیْنَ تَقْرَأُ وَ تُبَیِّنُ السَّلَامُ عَلَیْکَ حِیْنَ تُصَلِّیْ وَ تَقْنُتُ السَّلَامُ عَلَیْکَ حِیْنَ تَرْکَعُ وَ تَسْجُدُ السَّلَامُ عَلَیْکَ حِیْنَ تُهَلِّلُ وَ تُکَبِّرُ السَّلَامُ عَلَیْکَ حِیْنَ تَحْمَدُ وَ تَسْتَغْفِرُ السَّلَامُ عَلَیْکَ حِیْنَ تُصْبِحُ وَ تُمَسِی السَّلَامُ عَلَیْکَ فِی اللَّیْلِ اِذَا بَغَشَى وَ النَّهَارِ اِذَا تَجَلَّى السَّلَامُ عَلَیْکَ اَیُّهَا الْاِمَامُ الْمَأْمُونُ السَّلَامُ عَلَیْکَ اَیُّهَا الْمُقَدَّمُ الْمَأْمُولُ السَّلَامُ عَلَیْکَ بِجَوَامِعِ السَّلَامِ اَشْهَدُکَ یَا مَوْلَاى اَبِی اَشْهَدُ اَنْ لَا اِلهَ اِلَّا اللّٰهُ وَ حُدَّهُ لَا شَرِیْکَ لَهُ وَ اَنْ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَ رَسُوْلُهُ لَا حَبِیْبَ اِلَّا هُوَ وَ اَهْلُهُ وَ اَشْهَدُکَ یَا مَوْلَاى اَنْ عَلِیًّا اَمِیرَ الْمُؤْمِنِیْنَ حُجَّتُهُ وَ الْحَسَنَ حُجَّتُهُ وَ الْحُسَیْنَ حُجَّتُهُ وَ عَلِیَّ بْنَ الْحُسَیْنِ حُجَّتُهُ وَ مُحَمَّدَ بْنَ عَلِیِّ حُجَّتُهُ وَ جَعْفَرَ بْنَ مُحَمَّدٍ حُجَّتُهُ وَ مُوسَى بْنَ جَعْفَرٍ حُجَّتُهُ وَ عَلِیَّ بْنَ مُوسَى حُجَّتُهُ وَ مُحَمَّدَ بْنَ عَلِیِّ حُجَّتُهُ وَ عَلِیَّ بْنَ مُحَمَّدٍ حُجَّتُهُ وَ الْحَسَنَ بْنَ عَلِیِّ حُجَّتُهُ وَ اَشْهَدُ اَنَّکَ حُجَّةُ اللّٰهِ اَنْتُمْ الْاَوَّلُ وَ الْاٰخِرُ وَ اَنْ رَجَعْتُمْ حَقُّ لَا رَیْبَ فِیْهَا یَوْمَ لَا یَنْفَعُ نَفْسًا اِیْمَانُهَا لَمْ تَكُنْ اَمَنْتْ مِنْ قَبْلُ اَوْ کَسَبَتْ فِی اِیْمَانِهَا حَیْرًا وَ اَنْ الْمَوْتَ حَقٌّ وَ اَنْ نَاکِرًا وَ نَکِیْرًا حَقٌّ وَ اَشْهَدُ اَنْ النَّشْرَ حَقٌّ وَ الْبَعْثَ حَقٌّ وَ اَنْ الصِّرَاطَ حَقٌّ وَ الْمَرْصَادَ حَقٌّ وَ الْمِیزَانَ حَقٌّ وَ الْحَشْرَ حَقٌّ وَ الْحِسَابَ حَقٌّ وَ الْحِجَّةَ وَ النَّارَ حَقٌّ وَ الْوَعْدَ وَ الْوَعِیدَ بِهِمَا حَقٌّ یَا مَوْلَاى شَقِیْ مَنْ خَالَفَکُمْ وَ سَعَدَ مَنْ اطَاعَکُمْ فَاشْهَدْ عَلِیَّ مَا اَشْهَدْتُکَ عَلَیْهِ وَ اَنَا وَلِیُّ لَکَ بَرِیءٌ مِّنْ عَدُوْکَ فَالْحَقُّ مَا رَضِیْتُمُوهُ وَ الْبَاطِلُ مَا اَسْخَطْتُمُوهُ وَ الْمَعْرُوفُ

مَا أَمَرْتُمْ بِهِ وَ الْمُنْكَرُ مَا نَهَيْتُمْ عَنْهُ فَفَنَفْسِي مُؤْمِنَةٌ بِاللَّهِ وَحَدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَ بِرَسُولِهِ وَ بِأَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَ بِكُمْ يَا مَوْلَايَ أَوْلَكُمْ وَ آخِرَكُمْ وَ نُصْرَتِي مُعَدَّةٌ لَكُمْ وَ مَوَدَّتِي خَالِصَةٌ لَكُمْ آمِينَ آمِينَ». و بعد از آن این دعا خوانده شود: «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدَ نَبِيِّ رَحْمَتِكَ وَ كَلِمَةَ نُورِكَ وَ أَنْ تَمْلَأَ قَلْبِي نُورَ الْيَقِينِ وَ صَدْرِي نُورَ الْإِيمَانِ وَ فِكْرِي نُورَ النِّيَّاتِ وَ عَزْمِي نُورَ الْعِلْمِ وَ قُوَّتِي نُورَ الْعَمَلِ وَ لِسَانِي نُورَ الصِّدْقِ وَ دِينِي نُورَ الْبَصَائِرِ مِنْ عِنْدِكَ وَ بَصْرِي نُورَ الضِّيَاءِ وَ سَمْعِي نُورَ الْحِكْمَةِ وَ مَوَدَّتِي نُورَ الْمَوَالَاةِ لِ مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ حَتَّى أَقَاكَ وَ قَدْ وَفَيْتُ بِعَهْدِكَ وَ مِيثَاقِكَ فَتُعَشِّبْنِي رَحْمَتَكَ [رَحْمَتِكَ] يَا وَلِيَّيَا حَمِيدُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ [مُحَمَّد] حُجَّتِكَ فِي أَرْضِكَ وَ خَلِيفَتِكَ فِي بِلَادِكَ وَ الدَّاعِي إِلَيَّ سَبِيلِكَ وَ الْقَائِمِ بِقِسْطِكَ وَ النَّائِرِ بِأَمْرِكَ وَ لِيَّ الْمُؤْمِنِينَ وَ بَوَارِ الْكَافِرِينَ وَ مُجَلِّي الظُّلْمَةَ وَ مُنِيرِ الْحَقِّ وَ النَّاطِقِ بِالْحِكْمَةِ وَ الصِّدْقِ وَ كَلِمَتِكَ التَّامَّةِ فِي أَرْضِكَ الْمُرْتَقِبِ الْخَائِفِ وَ الْوَلِيِّ النَّاصِحِ سَفِينَةِ النَّجَاةِ وَ عِلْمِ الْهُدَى وَ نُورِ أَبْصَارِ الْوَرَى وَ خَيْرِ مَنْ تَقَمَّصَ وَ ارْتَدَى وَ مُجَلِّي الْعَمَى [الْغَمَاءِ] الَّذِي يَمْلَأُ الْأَرْضَ عَدْلًا وَ قِسْطًا كَمَا مَلَأْتَ ظُلْمًا وَ جَوْرًا إِنَّكَ عَلَيَّ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ وَ لِيَّكَ وَ ابْنِ أَوْلِيَائِكَ الَّذِينَ فَرَضْتَ طَاعَتَهُمْ وَ أَوْجَبْتَ حَقَّهُمْ وَ أَذْهَبْتَ عَنْهُمْ الرَّجْسَ وَ طَهَّرْتَهُمْ تَطْهِيرًا اللَّهُمَّ أَنْصُرْهُ وَ أَنْتَصِرْ بِهِ لِذِينِكَ وَ أَنْصُرْ بِهِ أَوْلِيَاءَكَ وَ أَوْلِيَاءَهُ وَ شِيعَتَهُ وَ أَنْصَارَهُ وَ اجْعَلْنَا مِنْهُمْ اللَّهُمَّ أَعِذْهُ مِنْ شَرِّ كُلِّ بَاغٍ وَ طَاغٍ وَ مِنْ شَرِّ جَمِيعِ خَلْقِكَ وَ احْفَظْهُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَ مِنْ خَلْفِهِ وَ عَن يَمِينِهِ وَ عَن شِمَالِهِ وَ احْرُسْهُ وَ امْنَعْهُ مِنْ أَنْ يُوصَلَ إِلَيْهِ بِسُوءٍ وَ احْفَظْ فِيهِ رَسُولَكَ وَ آلَ رَسُولِكَ وَ أَظْهِرْ بِهِ الْعَدْلَ وَ أَيِّدْهُ بِالنَّصْرِ وَ أَنْصُرْ نَاصِرِيهِ وَ اخْذُلْ خَادِلِيهِ وَ اقْصِمْ قَاصِمِيهِ وَ اقْصِمْ بِهِ جَبَابِرَةَ الْكُفْرِ وَ اقْتُلْ بِهِ الْكُفَّارَ وَ الْمُتَنَافِقِينَ وَ جَمِيعَ الْمُلْحِدِينَ حَيْثُ كَانُوا مِنْ مَشَارِقِ الْأَرْضِ وَ مَغَارِبِهَا بَرَّهَا وَ بَحْرَهَا وَ امْلَأْ بِهِ الْأَرْضَ عَدْلًا وَ أَظْهِرْ بِهِ دِينَ نَبِيِّكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ اجْعَلْنِي اللَّهُمَّ مِنْ أَنْصَارِهِ وَ أَعْوَانِهِ وَ اتِّبَاعِهِ وَ شِيعَتِهِ وَ أَرْنِي فِي آلِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ مَا يَأْمُلُونَ وَ فِي عَدُوِّهِمْ مَا يَحْذَرُونَ إِلَهَ الْحَقِّ آمِينَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَ الْإِكْرَامِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ».

دعای اللهم عرفنی نفسک

مرحوم محمد بن ابراهیم نعمانی معروف به شیخ مفید در کتاب الغیبة از محمد بن همام رحمه الله نقل می کند که جعفر بن محمد بن مالک از قول عباد بن یعقوب حدیثی نقل می کند که او هم از یحیی بن یعلی نقل کرده که زراره رحمه الله در ضمن حدیثی از امام صادق (علیه السلام) شنیده است زمانی می آید که خداوند قلوب شیعیان را در زمان غیبت «قائم» امتحان می کند. زراره می گوید اگر آن زمان را درک کردم چه کار کنم؟ حضرت فرمودند: یا زراره هرگاه آن زمان را درک کردی اینچنین دعا کن: اللَّهُمَّ عَرِّفْنِي نَفْسَكَ فَإِنَّكَ إِنَّمَا تَعَرَّفْنِي نَفْسَكَ لَمْ

أَعْرِفْ نَبِيَّكَ اللَّهُمَّ عَرَّفَنِي رَسُولَكَ فَأَنَّكَ إِنْ لَمْ تُعَرِّفْنِي رَسُولَكَ لَمْ أَعْرِفْ حُجَّتَكَ اللَّهُمَّ
عَرَّفَنِي حُجَّتَكَ فَأَنَّكَ إِنْ لَمْ تُعَرِّفْنِي حُجَّتَكَ ضَلَلْتُ عَنْ دِينِي

زمانهای دعا

شب جمعه

یکی از اوقاتی که دعا برای حضرت صاحب الزمان (علیه السلام) در آن بسیار شایسته می باشد، شب جمعه است که البته چند موضوع به آن دلالت دارد: اول: اینکه روز جمعه اختصاص به حضرت صاحب الزمان (علیه السلام) دارد پس دعا برای حضرتش در شب آن نیز بسیار شایسته و مغتنم است. دوم: طبق روایاتی که صاحب کتاب لطائف المعارف ذکر فرموده است شب جمعه موقع عرضه اعمال به خدمت حضرت ولی عصر (علیه السلام) می باشد. سوم: اخبار و روایاتی که انسان را تشویق و ترغیب به دعا کردن در شب جمعه می نماید به ضمیمه روایاتی که بیان گر این موضوع است که در دعا کردن ولی نعمت و امام خود را مقدم بدارید نتیجه دعا برای حضرت حجت ارواحنا فداه در شب جمعه بسیار مناسب است. چهارم: در بعضی از کتب معتبره مثل بحار ذکر شده است از اعمال شب جمعه این است که صد مرتبه بگوید: اللهم صل علی محمد و آل محمد و عجل فرجهم و اهلک اعدوهم من الجن و الانس من الاولین و الاخرین

روز جمعه

روز جمعه از وجوه متعددی اختصاص و انتساب به حضرت حجت بن الحسن عجل الله فرجه دارد چرا که ولادت با برکت آن حضرت، انتقال امامت به ایشان، وقوع ظهور، استیلاء و غلبه ایشان بر اعدائش، أخذ عهد و میثاق برای ایشان و اجداد طاهرینش و اختصاص لقب «قائم (علیه السلام)» از جانب خداوند متعال، همه و همه در روز جمعه اتفاق افتاده است لذا این جهات متعدد انسان را بر می انگیزاند که سعی و تلاش بیشتری در دعا برای آن عزیز و طلب ظهورش داشته باشد. زیارت امام زمان (علیه السلام) در روز جمعه: السلام علیک یا حجة الله فی ارضة، السلام علیک یا عین الله فی خلقه، السلام علیک یا نور الله الذی یهتدی به المهددون و یفرج به عن المؤمنین السلام علیک ایها المهدب الخائف، السلام علیک ایها الولی الناصح، السلام علیک یا سفینة النجاة، السلام علیک یا عین الحیاة، السلام علیک صلی الله علیک و علی آل بیتک الطیبین الطاهرین، السلام علیک عجل الله لک ما وعدک من النصر و ظهور الامر. السلام علیک یا مولای، أنا مولاک، عارف بأولاک و أخراک، أتقرب الی الله تعالی بک و بآل بیتک و أنتظر

ظهورک و ظهور الحقّ علی یدیک و أسئلُ اللهَ أن یصلیَ علی محمد و آل محمد و أن یجعلنی من المنتظرین لک و التابعین و الناصرین لک علی اعدائک و المستشهدین بین یدک فی جملة أولیائک یا مولای یا صاحب الزمان صلواتُ الله علیک و علی آل بیتک. هذا يوم الجمعة و هو يومک المتوّقع فیهِ ظهورک و الفرَجُ فیهِ للمؤمنین علی یدیک و قتل الکافرین بسیفک. و أنا یا مولای فیهِ ضیفک و جازک و انت یا مولای کریم من اولاد الکرام و مأمورٌ بالضيافة و الإجارة، فأضیفنی و أجرنی صلواتُ الله علیک و علی اهل بیتک الطاهرين بسید بزرگوار علی بن طاووس رحمه الله می گوید: من بعد از این زیارت حضرت را در برابر خود تصوّر می کنم و اشاره به حضرتش نموده و می گویم: نزلیک حیث ما اتجهت رکابی و ضیفک حیث کنتُ من البلاد هر کجا که راحله ی من روی آورد به سوی تو فرود می آیم و در هر شهری از شهر باشم مهمان تو هستم. اعمال مستحب دیگری نیز برای روز جمعه نقل شده است که به بعضی از آنها اشاره می شود. برای تعجیل در فرج مستحب است انسان بعد از نماز صبح روز جمعه صد مرتبه سوره «قل هو الله احد» را بخواند و صد مرتبه استغفار کرده، صد مرتبه اینچنین صلوات بفرستد: «اللهم صل علی محمد و آل محمد و عجل فرجهم». و همچنین امام صادق (علیه السلام) از پدران گرامیش نقل کرده می فرماید: کسی که پس از نماز جمعه هفت مرتبه بگوید: «اللهم صل علی محمد و آل محمد و عجل فرج آل محمد» از اصحاب و یاران حضرت قائم صلوات الله علیه می شود. دیگر از دعاهایی که در روز جمعه مستحب بوده و خواندن آن شهرت دارد، دعای شریف ندبه است که در بخش ادعیه بیان شد. و نیز از اعمال مورد تأکید در روز جمعه صلوات ضراب اصفهانی است که ضمن نقل داستان آن، اصل صلوات از کتاب صحیفه مهدیه ذکر می گردد. و قضیه آن بدین شرح است که سید جلیل القدر علی بن طاووس رحمه الله می فرماید: صلوات ضراب اصفهانی صلواتی است بر پیغمبر و آل او (علیهم السلام) که از ناحیه مقدسه مولای ما حضرت صاحب العصر و الزمان ارواحنا فداء روایت شده است. این صلوات حائز اهمیت فراوانی است که اگر به جهت عذری نتوانستی تعقیب عصر جمعه را انجام دهی، هرگز این صلوات را ترک مکن زیرا این سرّی است که خدای متعال ما را به آن آگاه نموده است. عده ای از کسانی که بارها از آنها نام برده ام با سند خود از جدّم ابو جعفر طوسی رحمه الله با سلسله سند معتبر از یعقوب بن یوسف ضراب غسانی برای من نقل کرده اند که وی هنگام بازگشت از اصفهان چنین تعریف کرد: در سال دویست و هشتاد و یک هجری قمری با عده ای از همشهری های اهل تسنّن عازم سفر حج شدیم، چون به مکه مشرفه رسیدم، یکی از آنها پیش قدم شد و در محله ای - که میان بازار بود - برای ما خانه ای اجاره کرد. آنجا خانه ی حضرت

امام رضا (علیه السلام) مشهور شده بود. در آن خانه پیر زن گندم گونی زندگی می کرد. چون فهمیدم که آن خانه معروف به دارالرضا (علیه السلام) است از پیر زن پرسیدم: تو چه نسبتی با صاحبان این خانه داری؟ و چرا این خانه دارالرضا (علیه السلام) نامیده شده؟ گفت: من از دوستداران اهل بیت هستم و این خانه، خانه ی امام علی بن موسی الرضا (علیه السلام) است که امام حسن عسکری (علیه السلام) مرا در این خانه ساکن نموده است و من از خدمتگزاران آن حضرت بودم. چون این سخن را از او شنیدم با او مأنوس شدم و این راز را از رفقای سنی خود پنهان کردم. مدتی که در آنجا بودیم برنامه ما چنین بود موقعی که شب از طواف خانه ی خدا بر می گشتیم در ایوان خانه می خوابیدیم و درب خانه را می بستیم و پشت آن سنگ بزرگی می گذاشتیم (که از سنگینی آن را می غلطاندیم). در آن ایوانی که ما می خوابیدیم شبهای متعدد نوری را مثل نور مشعل می دیدم. و مشاهده می کردم که درب خانه باز می شد بدون اینکه کسی از ما درب را باز کند، شخصی میانه اندام و گندمگون متمایل به زرد با اندامی زیبا را دیدم که در چهره ی زیبای او اثر سجده نمایان بود، دو پیراهن و عبای نازکی روی آن بر تن کرده و نعلینی پوشیده بود، وارد می شد و به اطاقی که پیر زن در آن بود بالا می رفت. و پیر زن به ما می گفت: کسی جز دخترم به اطاق من نمی آید. هنگامی که از پله ها بالا می رفت نوری را می دیدم که بر ایوان می تابید. بعد همان نور را در آن اطاق می دیدم بدون اینکه چراغی روشن باشد. همراهان من همین نور را دیدند و گمان می کردند که آن شخص صاحب دختر پیر زن می باشد که در عقد متعه ی اوست و می گفتند: این علوی ها متعه را جازم می دانند و این به گمان خودشان حرام بود. ما می دیدیم که آن شخص می آمد و می رفت و سنگ پشت درب به همان حالتی بود که ما گذاشته بودیم و ما از ترس اسباب و اثاثیه خود، درب را می بستیم و کسی نبود که درب را باز کند یا ببندد. ولی آن شخص داخل می شد و خارج می گشت و سنگ به همان حالت پشت درب بود تا وقتی که می خواستیم خارج بشویم کنار می گذاشتیم. چون این جریان را دیدم قلبم به تپش افتاد و در وجودم هیبت او نمایان شد به آن پیر زن ملاطفت نمودم و دوست داشتم قضیه ی این شخص را بدانم. به او گفتم: فلانی دوست دارم بدون اطلاع دوستانم و محرمانه سئوالی از شما بپرسم. چون دیدی رفقایم نیستند بیا تا در مورد مسأله ای از تو سئوال کنم. او در جواب من بلافاصله گفت: من هم می خواهم رازی را با تو در میان بگذارم اما تا حال به خاطر رفقای تو فرصتی پیش نیامده است. گفتم می خواهی چه بگویی؟ گفت: به تو می گوید - و کسی را نام نبرد - با رفقا و شرکای خود خشونت و درشتی مکن و با آنان دشمنی و نزاع نداشته باش زیرا آنها دشمنان تو هستند و با آنها مدارا کن. گفتم: چه کسی این سخن را می گوید؟ گفت: من می

گویم. از هیبتی که از او در دلم افتاده بود جرأت نکردم دوباره سؤال را تکرار کنم. گفتم: منظورت کدام رفقای من است؟ خیال می کردم منظورش رفقای بود که با آنها به حج مشرف شده بودم. گفتم: شرکائی که در شهر تو هستند و در خانه ات با تو زندگی می کنند. البته میان من و آنها بگو مگویی در دین شده بود که از من سخن چینی شده بود و من به همین جهت فرار کردم و مدتی به صورت مخفیانه زندگی کردم، بعد متوجه شدم که آنها از من سخن چینی کرده بودند. به پیر زن گفتم: تو چگونه از موالیان امام رضا (علیه السلام) هستی؟ گفتم: من خدمتگذار حضرت امام حسن عسکری (علیه السلام) بودم. چون این مطلب را باور کردم با خود گفتم: خوب است درباره حضرت غائب صلوات الله علیه از او سؤال کنم؟ و گفتم: تو را به خدا آیا او را دیده ای؟ گفتم: ای برادر من او را ندیده ام، من با خواهرم - که باردار بود - از شهر خود بیرون آمدم و امام حسن (علیه السلام) به من مژده داد که در آخر عمرم او را خواهم دید و فرمود: برای او چنان خواهی بود که برای من هستی. من از آن روز مدتی است که در این شهر هستم، اکنون با نامه و نفقه ی یک نفر خراسانی - که زبان عربی را خوب می داند - آمده ام، او سی دینار به من داده و مرا مأمور کرده تا امسال به حج مشرف شوم، من به شوق دیدار او از شهرم بیرون آمده ام راوی می گوید: در این لحظه به دلم افتاد که آن شخصی که بعضی از شبها به آن خانه می آید همان محبوب دلهاست. ده درهم صحیح که سگه رضویه بود همراه داشتم که نذر کرده بودم تا در مقام ابراهیم (علیه السلام) بیاندازم، آنها را بیرون آورده و به آن پیر زن دادم و با خود گفتم: اگر اینها را به فرزندان حضرت زهرا (علیها السلام) بدهم بهتر است از اینکه در مقام ابراهیم (علیه السلام) بیاندازم و ثوابش بیشتر است. به او گفتم: این پولها را به مستحقین از اولاد حضرت فاطمه (علیها السلام) بده و نیتم این بود که شخصی را که دیده ام پول ها را می گیرد و به آنها می دهد. پولها را گرفت و به اطاق بالا رفت پس از ساعتی آمد و گفت: او می فرماید: ما در آنها حقی نداریم در آنچه نیت کرده ای قرار بده. ولی این سکه رضوی را عوض آن از ما بگیر و در آن مکانی که نذر کرده ای بیانداز. همانطور که فرموده بود، انجام دادم و با خود گفتم: این همان است که مأمور بودم از طرف او انجام بدهم! یعنی حضرت حجّت صلوات الله علیه است پس از آن نسخه ای از توقیعی که به سوی قاسم بن علاء در آذربایجان صادر شده بود همراه من بود، به او گفتم: این نسخه را به کسی که توقیعات و نامه های حضرت امام غائب صلوات الله علیه را دیده نشان می دهی؟ گفتم: بده به من، من می شناسم. نسخه را به او دادم و گمان کردم که آن پیر زن می تواند خوب بخواند. گفتم: اینجا نمی توانم بخوانم. به اطاق رفت. سپس آمد و گفتم: این توقیع صحیح است و در آن توقیع چنین نوشته شده بود: (مژده می

دهم شما را به مزده ای که به کسی نداده ام.) آنگاه گفت: او به تو می فرماید: هرگاه بخواهی به پیامبر صلوات بفرستی چگونه صلوات می فرستی؟ گفتیم می گویم: «اللهم صل علی محمد و آل محمد و بارک علی محمد و آل محمد كأفضل ما صلیت و بارکت و ترحمت علی ابراهیم و آل ابراهیم انک حمید مجید» گفت: نه چون خواستی صلوات بفرستی به همه آنها صلوات بفرست و هر کدام را نام ببر. گفتیم: آری. چون فردا شد آن پیر زن آمد و همراه خود دفتر کوچکی داشت. گفت: او به تو می گوید: چون خواستی بر پیامبر صلوات بفرستی طبق این نسخه بر او و اوصیاء او صلوات بفرست. نسخه را گرفتم و اکنون به آن عمل می کنم. چند شب دیدم که او از اطاق پایین می آید و نور چراغ همچنان روشن است و من درب را می گشودم و دنبال آن نور می رفتم ولی کسی را ندیدم فقط آن نور را مشاهده می کردم. تا اینکه وارد مسجدی شد. گروهی از مردم شهرهای مختلف را دیدم که به درب خانه می آمدند، برخی نامه هایی به آن پیر زن می دادند و پیر زن نیز نوشته هایی به آنها می داد و با هم دیگر حرف می زدند ولی من سخنان آنها را نمی فهمیدم و برخی از آن ها را هنگام برگشت در راه دیدم، تا اینکه وارد بغداد شدم. نسخه ی دفتری که از ناحیه حضرت بود چنین بود: بسم الله الرحمن الرحیم اللهم صل علی محمد سید المرسلین و خاتم النبیین و حجة رب العالمین المنتجب فی الميثاق المصطفى فی الظلال المطهر من كل أفة البریء من كل عیب المؤمل للنجاة المرتجى للشفاعة المفوض إليه دین الله اللهم شرف بنيانه و عظم برهانه و أفلح حجه و ارفع درجته و أضئ نوره و بیض وجهه و أعطه الفضل و الفضیلة و الدرجة و الوسیلة الرفیعة و ابعته مقاما محمودا یغبطه به الأولون و الآخرون و صل علی أمير المؤمنین و وارث المرسلین و قائد الغر المحجلین و سید الوصیین و حجة رب العالمین و صل علی الحسن بن علی إمام المؤمنین و وارث المرسلین و حجة رب العالمین و صل علی حسین بن علی إمام المؤمنین و وارث المرسلین و حجة رب العالمین و صل علی بن الحسین سید العابدین و إمام المؤمنین و وارث المرسلین و حجة رب العالمین و صل علی محمد بن علی إمام المؤمنین و وارث المرسلین و حجة رب العالمین و صل علی جعفر بن محمد إمام المؤمنین و وارث المرسلین و حجة رب العالمین و صل علی موسی بن جعفر إمام المؤمنین و وارث المرسلین و حجة رب العالمین و صل علی بن موسی إمام المؤمنین و وارث المرسلین و حجة رب العالمین و صل علی محمد بن علی إمام المؤمنین و وارث المرسلین و حجة رب العالمین و صل علی الحسن بن علی إمام المؤمنین و وارث المرسلین و حجة رب العالمین و صل علی الخلف الصالح الهادی المهدی إمام الهدی إمام المؤمنین و وارث المرسلین و حجة رب العالمین

اللهم صل على محمد و على أهل بيته الأئمة الهادين العلماء الصادقين الأبرار المتقين دعائم دينك و أركان توحيدك و تراجمة وحيك و حججك على خلقك و خلفائك في أرضك الذين اخترتهم لنفسك و اصطفيتهم على عبادك و ارتضيتهم لدينك و خصصتهم بمعرفتك و جللتهم بكرامتك و غشيتهم برحمتك و رببتهم بنعمتك و غذيتهم بحكمتك و ألبستهم من نورك و رفعتهم في ملكوتك و حففتهم بملائكتك و شرفتهم بنبيك صلواتك عليه و آله اللهم صل على محمد و عليهم صلاة كثيرة دائمة طيبة لا يحيط بها إلا أنت و لا يسعها إلا علمك و لا يحصيها أحد غيرك اللهم و صل على وليك المحيي سنتك القائم بأمرك الداعي إليك الدليل عليك و حجتك على خلقك و خليفتك في أرضك و شاهدك على عبادك اللهم أعز نصره و مد في عمره و زين الأرض بطول بقائه اللهم اكفه بغى الحاسدين و أعذه من شر الكافرين و ازجر عنه إرادة الظالمين و خلصه من أيدي الجبارين اللهم أعطه في نفسه و ذريته و شيعته و رعيته و خاصته و عامته و عدوه و جميع أهل الدنيا ما تقر به عينه و تسر به نفسه و بلغه أفضل ما أمله في الدنيا و الآخرة إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اللهم جدد به ما محى من دينك و أحي به ما بدل من كتابك و أظهر به ما غير من حكمك حتى يعود دينك به و على يديه غضا جديدا خالصا مخلصا لا شك فيه و لا شبهة معه و لا باطل عنده و لا بدعة لديه اللهم نور بنوره كل ظلمة و هد بركنه كل بدعة و اهدم بعزته كل ضلالة و اقصم به كل جبار و أخمد بسيفه كل نار و أهلك بعدله كل جائر و أجر حكمه على كل حكم و أدل بسلطانه كل سلطان اللهم أدل كل من ناواه و أهلك كل من عاداه و امكر بمن كاده و استأصل من جحد حقه و استهان بأمره و سعى في إطفاء نوره و أراد إخماد ذكره اللهم صل على محمد المصطفى و على المرتضى و فاطمة الزهراء و الحسن الرضا و الحسين المصفا و جميع الأوصياء مصابيح الدجى و أعلام الهدى و منار التقى و العروة الوثقى و الحبل المتين و الصراط المستقيم و صل على وليك و ولاة عهده و الأئمة من ولده و مد في أعمارهم و زد في آجالهم و بلغهم أفضل آمالهم دينا و دنيا و آخرة إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ و اين شرح دعایى بود كه به صلوات ضراب اصفهانى مشهور است كه طبق فرموده سيد بن طاووس خواندن آن بسيار مورد تأكيد است.

شب قدر

شب قدر شبى است كه تقديرات يكسال انسان رقم زده مى شود و ملائكه آن مقدرات را بر امام زمان (عليه السلام) عرضه مى كنند لذا با دعا براى حضرت حجت بن الحسن (عليه السلام) خود را مشمول دعا آن حضرت قرار مى دهيم چرا كه آن امام مهربان هر كس كه ايشان را دعا كند مورد لطف خود قرار داده

او را دعا می فرمایند و پر واضح است که اگر کسی در شب قدر مورد دعای حضرت قرار گیرد مقدرات نیک و خوبی برای او رقم زده خواهد شد. لذا شب قدر یکی از مناسب ترین اوقات جهت دعا برای حضرت مهدی (علیه السلام) می باشد که البته دعاهایی نیز در این مورد ذکر شده است. به عنوان نمونه نقل شده است که حضرت امام زین العابدین (علیه السلام) در شب قدر این دعا را زیاد می خواندند: اللهم کن لولیک الحجّة بن الحسن صلواتک علیه و علی آبائه فی هذه السّاعة و فی کلّ ساعة، ولیاً و حافظاً و قائداً و ناصراً و دليلاً و عیناً حتی تسکنه أرضک طوعاً و تمتّعه فیها طویلاً. او همچنین دعای دیگری که خواندن آن در شب قدر مستحب می باشد بدین شرح است: اللهم لک الحمد و الیک المشتکی. اللهم انت الواحد القديم و الآخر الدائم و الرب الخالق و الدیان یوم الدین، تفعل ما تشاء بلا مغالبة و تعطی من تشاء بلا منّ و تضع من تشاء بلا ظلم و تداول الايام بین الناس یرکبون طبقاً عن طبق أسألك یا ذالجلال و الاکرام و العزة التي لا ترام و أسألك یا رحمان أسألك ان تصلى علی محمد و آل محمد و أن تعجل فرج آل محمد و فرجنا بفرجهم.

روز عاشورا

از روزهایی که دعا و توسل به ساحت مقدس حضرت ولی عصر ارواحنا فداه تأکید شده است روز عاشورا است. دعاهایی که در کتاب اقبال جلد ۲ ص ۶۹ و مزار و زاد المعاد ص ۳۸۴ از امام صادق (علیه السلام) روایت شده است دالّ بر این مطلب است. و سرّ این قضیه هم در این است که خدای تبارک و تعالی وعده داده است تمام بلاها و مصائبی که در این روز بر مولایمان حضرت سید الشهداء وارد شده است را توسط خلف صالح او حضرت بقیة الله الاعظم انتقام بگیرد. چنانچه روایات نیز به آن دلالت دارد. مثلاً در دعای ندبه می خوانیم (این الطالب بدم المقتول بکربلاء) یعنی کجاست کسی که به خونخواهی مقتول کربلا بر می خیزد و یا در خود زیارت عاشوراء در دو مورد اشاره به این موضوع شده است. مورد اول: «و أن یرزقنی طلب ثاری مع امام هدیّ ظاهر ناطق بالحق منکم» از خدا می خواهم که خونخواهی شما (سید الشهداء) را به همراهی امام هدایت، روزی من نماید. امام هدایتی که به صورت آشکار باز گو کننده حقیقت است و از شما اهل بیت می باشد. و یا در جای دیگری از این زیارت شریف دارد: «فأسئل الله الذی اکرم مقامک و اکرمنی ان یرزقنی طلب ثارک مع امام منصور من اهل بیت محمد صلی الله علیه وآله» از خدایی که مقام و منزلت شما سید الشهداء را بزرگ داشت و به سبب شما من را نیز بزرگی بخشید، می خواهم تا خونخواهی شما را به همراه امام نصرت یافته که از اهل بیت حضرت محمد

(صلی الله علیه وآله) می باشد رزق من قرار دهد. پس مؤمن هرگاه در این روز متذکر مصائب امام مظلوم و شهید حضرت سید الشهداء (علیه السلام) گردد و متوجه این موضوع شود که خداوند متعال برای آن امام شهید انتقام گیرنده ای مقدر ساخته است، ایمان و علاقه او به آمدن منتقم انگیزه می گردد تا برای حضرت مهدی (علیه السلام) دعا کند و ظهور آن منتقم را از پروردگار عالم طلب کند لذا همین درخواست در بعضی دعاها ی مربوط به این روز ذکر گردیده است. به همین جهت کسی که اینچنین امر با عظمتی را از خداوند طلب کند به اجر و ثواب بسیار زیادی فائز می گردد و آن طلب انتقام خون سالار شهیدان حضرت ابا عبدالله الحسین (علیه السلام) است. برای روز عاشورا اعمالی ذکر شده است که به بعضی از آنها اشاره می کنیم. یکی از مهمترین اعمال در روز عاشورا خواندن زیارت عاشورا می باشد که مورد تأکید قرار گرفته. البته استمرار در خواندن زیارت عاشورا در روزهای دیگر نیز اثرات عجیبی داشته چهل روز مداومت در خواندن آن برای گشایش مشکلات بسیار تجربه شده است. به عنوان نمونه به داستانی درباره ی اثرات زیارت عاشورا اشاره می شود: آقای حاج ملا حسن یزدی که مردی صالح و با تقوا و مورد اعتماد بوده و عمری را در شهر نجف به عبادت و زیارت سپری کرده است از جناب آقای محمدعلی یزدی که او نیز شخصی فاضل و صالح و مورد اعتماد است نقل می کند که در همسایگی ما مردی زندگی می کرد که از دوران کودکی با هم بزرگ شده بودیم و نزد معلمی درس می خواندیم تا اینکه هر دو بزرگ شدیم. و او به شغل عشاری مشغول بود تا زمانی که مرگ او فرا رسید. هنوز یک ماه از زمان فوت او نگذشته بود او را در خواب دیدم که شکل و قیافه ی نیکویی دارد و در نعمتهای خداوند غوطه ور است به او گفتم که من تو را می شناختم و می دانم که ابتدا و انتهای کار تو مورد رضایت خداوند نبوده و شغل تو سزاوار عذاب جهنم است چه کار کرده ای که به این مقام رسیدی؟ او در جواب من گفت: همینطور است که گفتم من در شدیدترین عذابها بودم تا اینکه دیروز همسر استاد اشرف حداد فوت نمود و او را در این مکان دفن کردند - و به موضعی در حدود پنج متری آنجا اشاره کرد - در شب دفن او حضرت ابی عبدالله الحسین (علیه السلام) سه مرتبه به دیدار او تشریف آوردند و در مرتبه سوم امر فرمودند که عذاب از این مقبره برداشته شود. و در این موقع بود که حال ما نیکو شد و در نعمت و آسایش قرار گرفتیم. پس در حالی که متحیر بودم از خواب بیدار شدم. چون استاد اشرف حداد را نمی شناختم، به بازار آهنگرها رفتم و سراغ او را گرفتم تا اینکه او را پیدا نمودم. از او سؤال کردم آیا همسری داری؟ گفت: آری دیروز فوت کرد و او را در فلان مکان دفن کردیم (و اسم همان مقبره را ذکر کرد). گفتم: او به زیارت ابی عبد الحسین (علیه

السلام) رفته بود؟ گفت: نه. گفتیم: مصائب امام حسین را ذکر می کرد؟ گفت: نه. گفتیم: برای امام حسین (علیه السلام) مجلس عزا برپا می کرد؟ گفت: نه. سپس پرسید چه می خواهی؟ و من خواب را برای او نقل کردم و او گفت که همسرش هر روز زیارت عاشورا می خواند و بر آن مواظبت داشت. عمل دیگری را جناب عبدالله بن سنان از حضرت امام جعفر صادق (علیه السلام) نقل می کند و می گوید: در روز عاشورا بر مولایم امام جعفر صادق (علیه السلام) وارد شدم در حالیکه رنگ چهره ایشان تغییر کرده بوده و اشک همچون گوهر بر گونه های مبارکش جاری بود. عرض کردم: چه چیز سبب گریه شما شده است - خداوند شما را گریان نگرداند فرمودند: آیا نمی دانی در مثل امروز مصیبت بر امام حسین (علیه السلام) وارد شده است. عرض کردم: بله ای آقای من، به این جهت خدمت شما رسیده ام که از علم شما توشه ای برگیرم و درباره اعمال امروز (عاشورا) از شما استفاده کنم. حضرت فرمودند: از هر چه می خواهی سؤال کن. عرض کردم: نظر شما درباره روزه امروز چیست؟ فرمودند: چنین روزی را روزه بگیر بدون اینکه از شب اراده و نیت روزه نمایی و افطار کن بدون اینکه شادی کنی و این روزه را روزه ی کامل قرار مده (کنایه از اینکه مانند روزه داران از خوردن و آشامیدن امساک کن) یک ساعت بعد از نماز عصر با شربتی از آب افطار کن، زیرا در مثل چنین ساعتی از روز جنگ بر آل رسول خدا (صلی الله علیه و آله) تمام شد و فتنه ی آن خاموش گشت در حالی که سی نفر از آل رسول (صلی الله علیه و آله) بر روی زمین افتاده بودند که این موضوع برای رسول خدا (صلی الله علیه و آله) بسیار سخت بود. اگر در آن روز، حضرت زنده بودند خود ایشان برای آنها عزاداری می کردند. آنگاه حضرت امام صادق (علیه السلام) به شدت گریستند به طوری که محاسن مبارک ایشان از اشک چشمانش تر شد. سپس فرمودند: خداوند نور را در روز جمعه که مصادف با اول ماه رمضان بود آفرید و تاریکی را در روز چهارشنبه روز دهم محرم خلق کرد و برای هر کدام از آن دو، روش و راه روشنی قرار داد. ای عبدالله بن سنان! بهترین عمل در این روز آن است که به سراغ لباس های پاکیزه بروی و آن را بیوشی و تسلّب کنی! عرض کردم تسلّب یعنی چه؟ حضرت فرمودند: مانند صاحبان مصیبت عبای خود را بگشا و آستین لباست را از آرنج باز کن و به شکل و قیافه ی مصیبت زدگان و عزاداران باش پس از آن به زمین متروک یا مکان خلوتی می روی و هنگام ظهر چهار رکعت نماز با خشوع و رکوع و سجود نیکو بجای آورده و در هر دو رکعت سلام می دهی در رکعت اول بعد از حمد سوره «قل یا ایها الکافرون» و در رکعت دوم بعد از حمد سوره «قل هو الله احد» را می خوانی بعد از سلام نماز دو رکعت دیگر نماز خوانده در رکعت اول آن بعد از حمد سوره احزاب و در رکعت دوم

آن بعد از حمد سوره منافقون را تلاوت می کنی بعد از تمام شدن نماز روی خود را به سوی قبر مطهر ابی عبدالله الحسین (علیه السلام) می کنی و در این حال قتلگاه آن حضرت و یاران و فرزندان و اهل بیتش را در نظرت تصور می کنی و بر او سلام و درود می فرستی و بر قاتلین آن حضرت لعنت می کنی و از کار آنها بیزاری می جویی. خداوند متعال به سبب این عمل تو را در بهشت به درجات عالیه می رساند و گناهان تو را می ریزد. آنگاه از هر جا که هستی چند قدمی بر می داری و حرکت کرده می گویی: «اَنَا لِلَّهِ وَ اَنَا اِلَيْهِ راجعون رضاً بقضاء الله و تسليماً لأمره» در همه این حالات با حزن و اندوه زیاد باش و در این روز خدای سبحان را بیشتر یاد کن و بسیار ذکر «اَنَا لِلَّهِ وَ اَنَا اِلَيْهِ راجعون» را تکرار کن چون با آن حال چند گام برداشتی در همان جایی که نماز خواندی بایست. سپس بگو: اللهم عذب الفجرة الذين شاقوا رسولك و حاربوا اوليائك و عبدوا غيرك و استحلوا محارمك و العن القادة و الأتباع و من كان منهم فخب و أوضع معهم و ارضى بفعلهم لعناً كثيراً. اللهم و عجل فرج آل محمد و اجعل صلواتك عليه و عليهم و استنقذهم من ايدي المنافقين المضلين و الكفرة الجاحدين و افتح لهم فتحاً يسيراً و أتح لهم روحاً و فرجاً قريباً و اجعل لهم من لدنك على عدوك و عدوهم سلطاناً نصيراً. سپس دستهای خود را بلند کن و در قنوت این دعا را بخوان و در حالیکه به سوی دشمنان آل محمد اشاره می کنی بگو: اللهم ان كثيراً من الأمة ناصبت المستحفظين من الأئمة، و كفرت بالكلمة، و عكفت على القادة الظلمة، و هجرت الكتاب و السنة، و عدلت عن الحبلىين اللذين أمرت بطاعتيهما، و التمسك بهما، فأماتت الحق، و جارت عن القصد، و مالأت الأحزاب، و حرقت الكتاب، و كفرت بالحق لما جاءها، و تمسكت بالباطل لما اعترضها، و ضيعت حقك، و أضلت خلقك، و قتلت أولاد نبيك، و خيرة عبادك، و حملة علمك، و ورثة حكمتك و وحيك. اللهم فزلزل أقدام أعدائك و أعداء رسولك و أهل بيت رسولك. اللهم و أخرج ديارهم، و أقلل سلاحهم، و خالف بين كلمتهم، و فت في أعضادهم و أوهن كيدهم، و اضربهم بسيفك القاطع، و ازمهم بحجرك الدامع، و طمهم بالبلاء طمماً، و قمهم بالعذاب قمماً، و عذبهم عذاباً نكراً، و خذهم بالسنين و المثلات التي أهلكت بها أعدائك، انك ذو نعمة من ال مجرمين. اللهم ان سنتك ضائعة، و أحكامك معطلة، و عثرة نبيك في الأرض هائمة. اللهم فأعن الحق و أهله، و اقمع البطل و أهله، و من علينا بالنجاة، و اهدنا إلى الإيمان، و عجل فرجنا، و انظمه بفرج أوليائك، و اجعلهم لنا وداً، و اجعلنا لهم وداً. اللهم و أهلك من جعل يوم قتل ابن نبيك و خيرتك عيداً، و استهل به فرحاً و مرحاً، و خذ آخرهم كما أخذت أولهم، و أضعف اللهم العذاب و التتكيل على ظالمي أهل بيت نبيك، و أهلك أشياعهم و قادتهم، و أبر حماتهم و جماعتهم. اللهم و ضاعف صلواتك و رحماتك و بركاتك على عثرة نبيك، العثرة

الضَّائِعَةَ الْخَائِفَةَ الْمُسْتَذَلَّةَ، بَقِيَّةَ الشَّجَرَةِ الطَّيِّبَةِ الرَّائِيَةِ الْمُبَارَكَةِ. وَأَعْلِ اللَّهُمَّ كَلِمَتَهُمْ،
 وَأَفْلِحْ حُجَّتَهُمْ، وَاكْشِفِ الْبَلَاءَ وَاللَّأْوَاءَ، وَحَنَادِسَ الْأَبَاطِيلِ وَالْعَمَى عَنْهُمْ، وَثَبِّتْ
 قُلُوبَ شِيعَتِهِمْ وَحِزْبِكَ عَلَى طَاعَتِهِمْ وَوَلَايَتِهِمْ وَنُصْرَتِهِمْ، وَأَعْنَهُمْ وَأَمْنَحُهُمُ الصَّبْرَ
 عَلَى الْأَذَى فِيكَ، وَاجْعَلْ لَهُمْ أَيَّاماً مَشْهُودَةً، وَأَقَاتاً مَحْمُودَةً مَسْعُودَةً، يُوشِكُ فِيهَا
 فَرَجُهُمْ، وَتُوجِبُ فِيهَا تَمْكِينَهُمْ وَنُصْرَهُمْ، كَمَا ضَمَنْتَ لِأَوْلِيَائِكَ فِي كِتَابِكَ الْمُنْزَلِ،
 فَإِنَّكَ قُلْتَ وَقَوْلِكَ الْحَقُّ (وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ
 فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَى لَهُمْ
 وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا). اللَّهُمَّ فَاكْشِفْ عُمَّتَهُمْ يَا
 مَنْ لَا يَمْلِكُ كَشْفَ الضَّرِّ إِلَّا هُوَ، يَا أَحَدُ يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ، وَأَنَا يَا إِلَهِي عَبْدُكَ الْخَائِفُ
 مِنْكَ، وَالرَّاجِعُ إِلَيْكَ، أَسْأَلُ لَكَ، الْمُقْبِلَ عَلَيْكَ، الْأَلْجِيءُ إِلَى فِنَائِكَ، الْعَالِمُ بِأَنَّهُ لَا
 مَلْجَأَ مِنْكَ إِلَّا إِلَيْكَ. اللَّهُمَّ فَتَقَبَّلْ دُعَائِي، وَاسْمَعْ يَا إِلَهِي عِلَانِيَّتِي وَنَجْوَائِي، وَاجْعَلْنِي
 مِنْ رَضِيَّتِ عَمَلُهُ، وَقَبِلْتَ نُسُكُهُ، وَنَجَّيْتَهُ بِرَحْمَتِكَ، إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْكَرِيمُ. اللَّهُمَّ
 وَصَلِّ أَوْلَا وَآخِرًا عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَارْحَمْ
 مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ، بِأَكْمَلِ وَأَفْضَلِ مَا صَلَّيْتَ وَبَارَكْتَ وَتَرَحَّمْتَ عَلَى أَنْبِيَائِكَ
 وَرُسُلِكَ، وَمَلَائِكَتِكَ وَحَمَلَةَ عَرْشِكَ بِإِلَّهِ إِلَّا أَنْتَ. اللَّهُمَّ وَلَا تُفَرِّقْ بَيْنِي وَبَيْنَ مُحَمَّدٍ
 وَآلِ مُحَمَّدٍ صَلَوَاتِكَ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ، وَاجْعَلْنِي يَا مَوْلَايَ مِنْ شِيعَةِ مُحَمَّدٍ وَعَلِيٍّ وَفَاطِمَةَ
 وَالْحَسَنَ وَالْحُسَيْنَ وَذُرِّيَّتِهِمُ الطَّاهِرَةَ الْمُنْتَجِبَةَ، وَهَبْ لِي التَّمَسُّكَ بِحَبْلِهِمْ، وَالرِّضَا
 بِسَبِيلِهِمْ، وَالْأَخْذَ بِطَرِيقَتِهِمْ، إِنَّكَ جَوَادٌ كَرِيمٌ. سپس صورت خود را به زمین بمال
 و بگو: یا مَنْ یَحْكُمُ مَا یَشَاءُ وَیَفْعَلُ مَا یُرِیدُ أَنْتَ حَكَمْتَ، فَلَكَ الْحَمْدَ مَحْمُوداً
 مَشْكُوراً، فَعَجَّلْ يَا مَوْلَايَ فَرَجَهُمْ، وَفَرِّجْنَا بِهِمْ، فَإِنَّكَ ضَمَنْتَ إِعْزَاؤَهُمْ بَعْدَ الذَّلَّةِ،
 وَتَكْثِيرَهُمْ بَعْدَ الْقَلَّةِ، وَإِظْهَارَهُمْ بَعْدَ الْخُمُولِ، يَا أَصْدَقَ الصَّادِقِينَ، وَيَا أَرْحَمَ
 الرَّاحِمِينَ. فَاسْأَلْكَ يَا إِلَهِي وَسَيِّدِي، مُتَضَرِّعاً إِلَيْكَ بِجُودِكَ وَكَرَمِكَ، بِسَطِّ أَمَلِي
 وَالتَّجَاوُزِ عَنِّي، وَقَبُولِ قَلِيلِ عَمَلِي وَكَثِيرِهِ، وَالرِّيَاذَةِ فِي أَيَّامِي وَتَبْلِيغِي ذَلِكَ الْمَشْهَدِ،
 وَأَنْ تَجْعَلْنِي مِنْ يَدْعَى فَيُجِيبُ إِلَى طَاعَتِهِمْ وَمُؤَالَاتِهِمْ وَنُصْرَتِهِمْ، وَتُرِينِي ذَلِكَ
 قَرِيباً سَرِيعاً فِي عَافِيَةٍ، إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ. سپس سر خود را به سوی آسمان
 بلند نموده و بگو: أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَكُونَ مِنَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ أَيَّامَكَ، فَأَعِدْنِي يَا إِلَهِي
 بِرَحْمَتِكَ مِنْ ذَلِكَ يَا ابْنَ سَنَانِ ابْنَ سَنَانِ ابْنَ سَنَانِ ابْنَ سَنَانِ ابْنَ سَنَانِ ابْنَ سَنَانِ ابْنَ سَنَانِ
 ای که همه اموات را در آن انفاق کنی و خود را به زحمت بیندازی و از اهل و
 فرزندان مفاقت نمایی. بدان هر کس در چنین روزی این نماز را بخواند و از
 روی اخلاص این دعا را بخواند و این عمل را در حال یقین و تصدیق انجام دهد،
 خدای متعال ده خصلت به او عطا کند از جمله: از مرگ بد حفظ می کند و از
 بدیها و فقر ایمن می سازد تا زنده است دشمن را بر او غالب نمی کند و از
 بیماریهای جنون و جذام و برص او و فرزندان او را تا چهار پشت نگه می دارد

و شیطان راه نفوذ بر او و دوستان و فرزندان او تا چهار پشت را ندارد. ابن سنان می گوید: از خدمت حضرت صادق (علیه السلام) مرخص شدم در حالیکه می گفتم: حمد و سپاس خدای را که بر من منت نهاد تا شما و محبت شما را بشناسم و از احسان و رحمت او درخواست می نمایم که مرا بر طاعت واجب شما یاری نماید. عمل مستحب دیگری را جناب صالح بن عقبه از پدرش و او هم از امام باقر (علیه السلام) نقل می کند که حضرت فرمودند: کسی که در ماه محرم در روز عاشورا امام حسین (علیه السلام) را زیارت کند و آن را با حالت گریه در حرم ادامه دهد، در روز قیامت با ثواب دو هزار حج و دو هزار عمره و دو هزار جهاد در راه اسلام خداوند را ملاقات می کند و ثواب هر جهاد و حج و عمره مانند کسی است که همراه حضرت رسول خدا (صلی الله علیه و آله) و امامان هدایتگر حج و عمره کرده همراه آن حضرات جنگیده باشد. راوی گوید: عرض کردم فدایت شوم. کسانی که در شهرها و مناطق دور هستند و امکان تشریف به حرم آن حضرت را در چنین روزی ندارند چه کنند؟ حضرت فرمودند: اگر کسی نمی تواند از نزدیک زیارت کند به صحرائی برود یا در خانه ی خود به پشت بامی بلند برود و با اشاره به طرف حضرت سلام نماید و بر قاتلان حضرت با جدیت تمام نفرین کند پس از آن دو رکعت نماز بخواند و این عمل بایستی پیش از زوال آفتاب باشد آنگاه بر امام حسین (علیه السلام) ناله کند و گریه نماید. و اگر در حال تقیه نیست به خانواده اش امر کند تا گریه کنند و اقامه ی عزا نمایند و ناله و شیون کنند و به جهت مصیبت امام حسین (علیه السلام)، به یکدیگر تسلیت بگویند اگر این عمل را چنانکه گفتم انجام دهند من همه این ثوابها را از ناحیه خداوند متعال ضامن هستم. عرض کردم: فدایت کردم شما ضامن و عهده دار هستید؟ فرمود: آری من برای کسی که این عمل را انجام دهد ضامنم. عرض کردم چگونه به یکدیگر تسلیت بگویند؟ فرمود: بگویند: أعظم الله أجورنا بمصابنا بالحسين و جعلنا و إياكم من الطالبين بثاره مع وليه الامام المهدي من آل محمد (عليهم السلام)

دوشنبه و پنجشنبه

خدای تبارک و تعالی در قرآن می فرماید: «قل اعملوا فیسری الله عملکم و رسوله و المؤمنون» (ای رسول ما) بگو: (ای مردم) هر کاری می خواهید انجام دهید که خدا و رسولش و مومنون شما را نظاره می کنند. در ارتباط با این آیه مبارکه در کتاب شریف تبیان اینچنین آمده است که: روی فی الخبر ان اعمال العباد تعرض علی النبی (صلی الله علیه و آله) فی کلّ اثین و خمیس فیعلمها و كذلك تعرض علی الأئمة (علیهم السلام) فیعرفونها و هم المعنیون بقوله «والمؤمنون» یعنی:

روایت شده که اعمال بندگان خدا در هر دوشنبه و پنج‌شنبه بر پیامبر عرضه می‌شود و حضرت بر آنها اطلاع پیدا می‌کنند و همچنین آن اعمال بر امامان (علیهم السلام) نیز ارائه می‌شود و ایشان نیز از آنها آگاه می‌گردند چرا که منظور خداوند در آیه مبارکه که فرمودند «والمؤمنون» ائمه (علیهم السلام) می‌باشد. و همچنین مرحوم سید بن طاووس رحمه الله در کتاب محاسبة النفس این موضوع را از مسائل مورد اتفاق دانسته می‌فرماید که روایات مربوط به آن را افراد ثقة و مورد اطمینان نقل کرده‌اند. به عنوان نمونه به حدیثی که اباذر از رسول خدا (صلی الله علیه و آله) نقل می‌کند اشاره می‌کنیم: ان النبی (صلی الله علیه و آله) قال: یا اباذر تعرض اعمال اهل الدنيا علی الله من الجمعة الی الجمعة فی یو الاثنین و الخمیس... یعنی رسول اکرم (صلی الله علیه و آله) فرمودند: ای اباذر اعمال هر هفته ی اهل دنیا در روزهای دوشنبه و پنج‌شنبه بر خدا عرضه می‌شود. و وقتی این حدیث را در کنار آیه شریفه قرار می‌دهیم در می‌یابیم که رسول خدا (صلی الله علیه و آله) و ائمه صلوات الله علیهم نیز نظاره‌گر اعمال بندگان می‌باشند. و همچنین این موضوع توجه ما را به خود جلب می‌کند که در دوشنبه و پنج‌شنبه کردار و رفتار ما بر حضرت ولی عصر (علیه السلام) عرضه می‌گردد و ایشان از آنها آگاه می‌شوند لذا مناسب است که اعمال خود را مراقبت نموده توجه داشته باشیم تا موجبات رنجش خاطر آن عزیز را فراهم نسازیم و همچنین چه بسیار نیکوست روزی که حضرت از اعمال آگاه می‌شوند مشاهده نمایند آنها با دعا برای حضرتش زینت گردیده است تا سبب سرور و توجه خاص ایشان شود. از این رو یکی از روزهایی که دعا برای حضرت حجت بن الحسن صلوات الله علیهم بسیار مناسب است روزهای دوشنبه و پنج‌شنبه می‌باشد.

شب و روز نیمه شعبان

از برکات شب نیمه شعبان ولادت با سعادت حضرت صاحب الامر حجت بن الحسن صلوات الله علیه است. به همین جهت خواندن این دعا در این شب شریف مستحب بوده و به منزله زیارت آن حضرت می‌باشد. اللهم بحق لیلتنا هذه و مولودها و حجتک و موعودها التي قرنت الی فضلها فضلا و تمت کلمتک صدقاً و عدلاً لا مبدل لکلماتک و لا معقب لآیاتک نورک المتألق و ضیائک المشرق و العلم النور فی طخیاء الدیجور الغائب المستور جلّ مولده و کرم محتده و الملائکة شهده و الله ناصره و مؤیده اذا آن میعاده و الملائکة امداده. سیف الله الذی لا ینبوا و نوره الذی لا یخبوا و ذو الحلم الذی لا یصبوا مدار الدهر و نوامیس العصر و ولاة الامر و ما ینزل فی لیلة القدر و اصحاب الحشر و النسر تراجمه و حیه و ولاة أمره و نهیه اللهم فصل علی خاتمهم و قائمهم المستور عن عوالمهم و أدرك بنا

ایامه و ظهوره و قیامه و اجعلنا من انصاره و اقرن ثارنا بثاره و اکتبنا فی اعوانه و خلصائمه و احننا فی دولته ناعمین و صحبتہ غانمین و بحقه قائمین و من السوء سالمین یا ارحم الراحمین و الحمد لله رب العالمین و صلّی الله علی محمد خاتم النبیین و المرسلین و علی اهل بیتہ الصادقین و عترته الناطقین و العن جمیع الظالمین و احکم بیننا و بینهم یا احکم الحاکمین

روز نوروز

از جمله ایامی که توسل به ساحت مقدس حضرت ولی عصر (علیه السلام) بسیار مناسب است روز نوروز است چرا که طبق روایاتی روز ظهور حضرت (علیه السلام) خواهد بود لذا حضرت امام صادق (علیه السلام) می فرمایند: ما در هر نوروز منتظر فرج هستیم چرا که آن از ایام ماست که اهل فارس آن را حفظ کردند. سپس طی فرمایشاتی اعمال این روز را اینچنین به معلی بن خنیس آموزش می دهند: غسل کن و پاکیزه ترین جامه های خود را بپوش و به بهترین بوهای خوش معطر کن و در این روز روزه بدار و هر گاه نمازهای واجب و مستحب را خواندی، چهار رکعت نماز بگذار یعنی هر دو رکعت به یک سلام و در رکعت اول بعد از حمد ده مرتبه سوره قدر و در رکعت دوم بعد از حمد ده مرتبه کافرون و در رکعت سوم بعد از حمد ده مرتبه سوره توحید و در رکعت چهارم بعد از حمد ده مرتبه سوره ی فلق و ناس را بخوان و بعد از نماز در حالیکه سجده شکر بجا می آوری این دعا را بخوان: اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَ اٰلِ مُحَمَّدٍ الْاَوْضِيَاءِ الْمَرْضِيِّينَ وَ عَلٰی جَمِيعِ اَنْبِيَاؤِكَ وَ سَلِّكَ بِاَفْضَلِ صَلَوَاتِكَ وَ بَارِكْ عَلَيْهِمْ بِاَفْضَلِ بَرَكَاتِكَ وَ صَلِّ عَلٰى اَرْوَاحِهِمْ وَ اجْسَادِهِمْ اَللّٰهُمَّ بَارِكْ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَ اٰلِ مُحَمَّدٍ وَ بَارِكْ لَنَا فِي يَوْمِنَا هَذَا الَّذِي فَضَّلْتَهُ وَ كَرَّمْتَهُ وَ سَرَفْتَهُ وَ عَظَّمْتَ خَطَرَهُ اَللّٰهُمَّ بَارِكْ لِيْ فَيَمَا اَنْعَمْتَ بِهِ عَلَيَّ حَتّٰى لَا اَشْكُرَ اَحَدًا اَغْيَرَكَ وَ وَسَّعْ عَلَيَّ فِي رِزْقِيْ يَا ذَا الْجَلَالِ وَ الْاِكْرَامِ اَللّٰهُمَّ مَا غَابَ عَنْكَ فَلَا يَغِيْبُنَّ عَنْكَ عَوْنُكَ وَ حَفِظُكَ وَ مَا فَقَدْتُ مَنْ لَا مِنْ شَيْءٍ فَلَا تُفْقِدُنِيْ عَوْنُكَ عَلَيْهِ حَتّٰى لَا اَتَكَلَّفُ مَا لَا اَحْتَاٰجُ اِلَيْهِ يَا ذَا الْجَلَالِ وَ الْاِكْرَامِ پَس چُون چنين كنى گناهان پنجاه ساله تو آمرزیده شود و نیز ذکر یا ذالجلال و الاكرام را بسیار بگو. همچنین مشهور روایت کرده اند که در وقت تحویل این دعا بسیار خوانده شود بعضی تا سیصد و شصت و شش مرتبه ذکر نموده اند یا مقلّب القلوب و الابصار یا مدبر اللیل و النهار یا محولّ الحول و الأحوال حول حالنا الی احسن الحال

هنگام غم و اندوه

از جمله اوقاتی که دعا برای حضرت بقیة الله صلوات الله علیه و ظهور با برکتش مورد تأکید قرار گرفته است هنگام عارض شدن غم و اندوه می باشد چرا که از روایات استفاده می شود آن حضرت در حق کسانی که برای ایشان دعا می کنند، دعای می نماید و ایشان را مورد لطف خود قرار می دهد و چه بسا همین موجب رفع غم و اندوه شخص می گردد. علاوه بر آن در حدیث آمده است که: «اکثروا الدعاء بتعجیل الفرج فانّ ذلک فرجکم» یعنی برای تعجیل در امر فرج زیاد دعا کنید زیرا فرج شما نیز در آن است که طبق یک تفسیر منظور اسم اشاره همان دعا می باشد و معنی اینچنین صورت می گیرد که خود دعا برای فرج باعث گشایش در کار و دفع غم و اندوه شما می گردد. لذا یکی از اوقات مناسب جهت دعا کردن برای حضرتش و درخواست ظهور ایشان در زمانی است که غم و اندوه در دل انسان خانه کرده است.

بعد از ذکر مصیبت امام حسین

یکی از زمان هایی که در آن ایجاد ارتباط و توسل با حضرت حجت بن الحسن مورد تأکید است بعد از ذکر مصیبت حضرت امام حسین (علیه السلام) می باشد چرا که ذکر مصیبت حضرت سید الشهداء (علیه السلام) و عزاداری و اظهار ناراحتی برای ایشان موجب آمرزش گناهان شده شرائط را برای استجاب دعا فراهم می سازد چرا که این گناهان هستند که مانع استجاب دعاها می گردد چنانچه در دعای کمیل می خوانیم: «اللهم اغفر لی الذنوب الّتی تحبس الدعاء» یعنی خدایا، ببخش از من گناهانی را که مانع استجاب دعا می شود. به همین جهت زمانی که گناهان آمرزیده شده و موجبات توجه خداوند و ملائکه فراهم آمده است بهترین زمان برای عالی ترین دعاهاست. و از آنجا که حضرت ولی عصر (علیه السلام) امام و ولی نعمت ما هستند (که تمام روزی اهل عالم ببرکت وجود ایشان می باشد) شایسته است که در این موقعیت برای آن بزرگوار دعا کرده فرجش را از خداوند متعال درخواست نماییم که این خود موجب جلب عنایت حضرت می شود. در کتاب مکیال مکارم نقل شده است که یکی از صالحین حضرت بقیة الله الاعظم ارواحنا فداه را در خواب مشاهده کرد که حضرت به ایشان می فرماید: من دعا می کنم مؤمنی را که یاد آور مصیبت جدّ شهیدم شده و برای من و نزدیک شدن فرج دعا کند.

هنگام غروب آفتاب

ساعات روز به دوازده قسمت تقسیم می شود و هر ساعت را به یکی از ائمه (علیهم السلام) اختصاص داده اند و برای توسل و توجه به ساحت هر امام در

ساعت مخصوصه ایشان نیز دعائی ذکر شده است. و از آنجا که غروب آفتاب آخرین ساعات روز است اختصاص به مولنا صاحب الزمان (علیه السلام) دارد از این رو برای آن ساعت دعائی بدین شرح ذکر شده است: یا من توحّد بنفسه عن خلقه یا من غنی عن خلقه بصنعه یا من عرّف نفسه خلقه بلطفه یا من سلک بأهل طاعته مرضاته یا من أعان أهل محبته علی شکره، یا من منّ علیهم بدینه و لطف لهم بنائله أسألک بحقّ ولیک الخلف الصّالح بقیتک فی أرضک المنتقم لک من أعدائک و أعداء رسولک و بقیة آبائه الصّالحین «الحجة بن الحسن» و أتضرّع إلیک به و أقدمه بین یدی حوائجی و رغبتی الیک ان تصلّی علی محمّد و آل محمّد و ان تفعل بی... (ذکر حاجت) و ان تدارکنی به و تنجینی ممّا أخاف و أخطر و ألبسنی به عافیتک و عفوک فی الدنیا و الآخرة و کن له ولیاً و حافظاً و ناصرأ و قائداً و کالناً و ساتراً حتّی تسکنه أرضک طوعاً و تمتّعه فیها طویلاً یا أرحم الرّاحمین و لا حول و لا قوّة إلاّ بالله العلیّ العظیم فسیکفیکهم الله و هو السّميع العظیم اللّهم صلّ علی محمّد و أهل بیت محمّد اولی الأمر الذّین أمرت بطاعتهم و اولی الأرحام الذّین أمرت بصلّتهم و ذوی القربی الذّین أمرت بمودّتهم و الموالی الذّین أمرت بعرفان حقّهم و أهل بیت الذّین أذهبت عنهم الرّجس و طهرتهم تطهیراً أسألک بهم ان تصلّی علی محمّد و آل محمّد و ان تفعل بی... (ذکر حاجت)

عید فطر

در روایت از امام صادق (علیه السلام) آمده است: در اعیاد قربان و فطر غم و اندوه ائمه (علیهم السلام) زیاد می گردد به این جهت که حقشان را (در گوشه و کنار دنیا) می بینند که در دست دیگران است. بنابراین شایسته است که مؤمن در طلب ظهور مولایش و یاری او از خداوند متعال اصرار ورزد تا اینکه در راه رفع حزن و اندوه از قلب امامش، گامی برداشته باشد. بدین جهت بذکر چند دعا برای حضرت بقیة الله (علیه السلام) که در روز عید فطر مستحبّ است متبرک می شویم: اول: دعای ندبه: دوّم: دعائیکه هنگام خروج برای نماز عید فطر وارد شده و آن بدین شرح است: اللهم صلّ علی ولیک المنتظر أمرک، المنتظر لفرج اولیائک اللهم اشعب به الصدع و ارتق به الفتق و أمّت به الجور و أظهر به العدل و زین بطول بقائه الارض و أیده بنصرک و انتصره بالرعب و قوّ ناصرهم و اخذل خاذلهم و دمدم علی من نصب لهم و دمر علی من غشّهم. و أقصم بهم رؤوس الضلالة و شارعة البدع و ممیئة السنن [السنة] و المتعزّزین بالباطل و أعز بهم المؤمنین و أذل بهم الکافرین و المنافقین و جمیع الملحدین و المخالفین فی مشارق الأرض و مغاربها یا أرحم الرّاحمین اللهم و صل علی جمیع المرسلین و النبیین الذّین بلغوا عنک الهدی و اعتقدوا لک الموائیق بالطاعة و دعوا العباد إلیک

بالنصيحة و صبروا على ما لقوا من الأذى فى جنبك اللهم وصل على جميع المرسلين و النبيين الذين بلغوا عنك الهدى على محمد و عليهم و على ذريتهم و أهل موداتهم و أزواجهم الطاهرات و جميع أشياعهم و أتباعهم من المؤمنين و المؤمنات و المسلمين و المسلمات الأحياء منهم و الأموات و السلام عليهم جميعاً فى هذه الساعة و فى هذا اليوم و رحمة الله و بركاته اللهم اخصص أهل بيت نبينا محمد المباركين السامعين المطيعين الذين أذهبت عنهم الرجس و طهرتهم تطهيراً بأفضل صلواتك و نوامى بركاتك و السلام عليهم و رحمة الله و بركاته الى آخر دعا.

عيد قربان

همانطور كه گذشت سزاوار است مومن براى رفع غم و اندوه از قلب امام زمانش در اعياد فطر و قربان دعا كند تا خداى تبارك و تعالى با فرج مولایش قلب مبارك ایشان را مسرور نماید. به همین منظور در كتاب اقبال (جلد ۱ صفحه ۲۸۰) روایتی از جناب ابى حمزه ثمالی نقل می كند كه امام باقر (عليه السلام) فرمودند: هنگام خروج براى نماز جمعه یا عيد فطر و یا قربان این دعا را بخوان. اللهم من تهيأ فى هذا اليوم او تعباً او أعدّ و استعدّ لوفادة الى مخلوق رجاء رفته و جائزته و نوافله فاليك يا سيدي كانت و فادتي و تهيئتي و إعدادي و استعدادي، رجاء رفدك و جوائزك و نوافلك. اللهم صل على محمد عبدك و رسولك و خيرتك من خلقك و على امير المؤمنين و وصي رسولك و صلّ يا ربّ على أئمة المومنين الحسن و الحسين و علىّ و محمّد... [و ائمة (عليهم السلام) را يك به يك نام ببر تا به نام صاحب الزمان (عليه السلام) برسد، بعد بگو]: اللهم افتح له فتحاً يسيراً و انصره نصراً عزيزاً. اللهم أظهر به دينك و سنة رسولك، حتى لا يستخفى بشيء من الحقّ مخافة احد من الخلق اللهم انا نرغب اليك فى دولة كريمة تعزّ بها الاسلام و اهله و تذلّ بها النفاق و اهله و تجعلنا فيها من الدعاة اى طاعتك و القادة الى سبيلك و ترزقنا بها كرامة الدنيا و الآخرة. اللهم ما انكرنا من حقّ فعرفناه و ما قصّرنا عنه فبلّغنا بعد براى حضرت بقیة الله ارواحنا فداه دعا می كنى و بر دشمنان ایشان نفرین می نمایی و حاجت خود را از خداى متعال می خواهی آنگاه در آخر كلام می خوانی: اللهم استجب لنا، اللهم اجعلنا ممّن تذكّر فيه فيذكّر

آثار دعا

تعجيل در فرج

همانطور که از روایات استفاده می شود غائب بودن حضرت مهدی (علیه السلام) از این جهت است که بیم آن می رود ایشان را مانند پدران بزرگوارش به شهادت برسانند. لکن در اینجا این سؤال به ذهن می رسد که چه فرقی میان ایشان و اجداد طاهرینش وجود دارد؟ مگر ایشان از اینکه به شهادت برسند ترس و هراسی دارند؟ جواب اینگونه است که: خیر، اولاً ایشان نه تنها از شهادت هراسی ندارند بلکه طبق روایاتی همه امامان (که ایشان دوازدهمین امام می باشند) شهید می شوند چنانچه از امام رضا (علیه السلام) روایت شده که فرمودند: «و الله ما منّا الاً مقتول شهید» یعنی به خدا سوگند همه ما (اهل بیت و امامان) کشته و شهید می شویم. و ثانیاً هیچ تفاوتی با اجداد گرامیشان ندارند چرا که همه امامان برپا کنندگان حق می باشند همانطور که امام جواد (علیه السلام) به عبدالعظیم بن عبدالله حسنی فرمودند: «ما منّا الاً قائم بأمر الله و هاد الی دین الله» یعنی ما اهل بیت همگی برپا کنندگان کارها و اوامر خدا و هدایت کننده به دین او هستیم. اما غیبت و زنده ماندن حضرت ولی عصر (علیه السلام) به جهت وعده ای است که خداوند تبارک و تعالی داده است که: «و لقد کتبنا فی الزبور من بعد الذکر ان الارض یرثها عبادی الصالحون» بعد از لوح محفوظ در زبور نیز مقرر داشتیم که صالحان وارثان زمین خواهند بود. و لیکن تحقق این وعده نیازمند شرائط و مقدماتی است. از جمله اینکه باید مردم به این نتیجه برسند که تنها نجات دهنده و هدایت کننده آنها از این انحرافات، ظلمها و ستم هایی که جهان را پوشیده است وجود مقدس حضرت بقیة الله الاعظم (علیه السلام) است که ظهور کرده و جهان را مملو از عدل و داد نمایند. در این میان دعا کردن برای حضرت ولی عصر (علیه السلام) و طلب ظهور ایشان از درگاه حضرت حق موجب آن خواهد شد که این روحیه و تفکر در میان انسانها بیشتر بوجود آید و شرائط ظهور ایشان محقق شود. چنانچه از وجود مقدس حضرت ولی عصر ارواحنا فداءه در ضمن نامه ای که به اسحاق بن یعقوب مرقوم فرمودند آمده است: «اکثروا الدعا بتعجیل الفرج فان ذلک فرجکم» یعنی برای موضوع فرج و ظهور من زیاد دعا کنید که گشایش و حل مشکلات مادی و معنوی شما در آن می باشد.

زیادی نعمت

جای هیچ شک و تردیدی نیست که بزرگترین نعمت خداوند آن است که سبب رسیدن انسان به معارف الهی و کسب درجات و مقامات عالی و سعادت ابدی باشد و بدیهی است که رسول خدا (صلی الله علیه و آله) ائمه صلوات الله علیهم اجمعین مصادیق آن می باشند که در این زمان در وجود مبارک حضرت ولی عصر (علیه السلام) تحقق یافته است چنانچه در حدیث است که امام صادق (علیه السلام) فرمود: «ما من دعا لولی عصر من بعد منی الاً یرفع الله به ذلک الدعاء» یعنی هر دعا که برای ولی عصر (علیه السلام) بخواند خداوند آن را بزرگوار کند و آن دعا را بزرگوار کند.

السلام) فرمودند: «نحن اهل البيت النعيم الذي انعم الله بنا على العباد...» یعنی ما اهل بیت، نعمتهای خدا هستیم که خدا به بندگان داده است و یا در ارتباط با آیه شریفه: «الم تر الى الذين بدلوا نعمة الله كفراً» از امیرالمؤمنین (علیه السلام) روایتی نقل شده است که می فرمایند: (نحن النعمة التي انعم الله بها على عباده و بنا يفوز من فاز يوم القيامة) یعنی نعمتی که خدا به بندگان داده است ما هستیم که بوسیله ما در روز قیامت رستگار می شوند. و این نورهای هدایت نه تنها سبب رستگاری ابدی برای انسان هستند بلکه نزول نعمت های ظاهری این دنیا نیز به برکت وجود ایشان می باشد چنانچه درباره حضرت مهدی (علیه السلام) فرموده اند: (بیمنه رزق الوری و بوجوده ثبتت الارض و السماء) یعنی به برکت حضرت مخلوقات رزق داده می شوند و با وجود حضرت است که آسمان و زمین در نظم خود باقی می باشند. وقتی روشن گردید که رزق و نعمت های این دنیا نیز به برکت وجود حضرت ولی عصر ارواحنا فداه می باشد، عقل آدمی حکم می کند که شکر این نعمت بزرگ الهی ادا شود چنانچه خدای تبارک و تعالی نیز در قرآن می فرماید: «واشکروا الله ان کنتم اياه تعبدون» یعنی اگر خدا را پرستش می کنید شکر نعمتهای او را بجا آورید. و همچنین خداوند فرمود: «لئن شکرتم لأزیدنکم» یعنی اگر شکر کنید نعمت را بر شما زیاد می کنیم و همچنین رسول خدا (صلی الله علیه وآله) فرموده اند: «ما فتح الله علی عبد باب الشکر فخرن عنه باب الزیادة» یعنی خداوند کسی را موفق به شکر نمی نماید در حالیکه او را از زیاد شدن نعمت محروم کرده باشد. و نیز شکر نعمت احسان و نیکی کردن به بندگان خدا می باشد چنانچه روایت شده است: (أشکر الخلق لله أشکرهم للناس) یعنی هر کس خوبیهای مردم را بهتر تشکر کند و به نیکی جواب دهد نسبت به نعمت های خدا شکر گزارتر خواهد بود. و اما شکر اقسام و گونه هایی دارد که بوسیله قلب و اعضاء و جوارح انسان تحقق پیدا می کند، اما شکر در قلب انسان با شناخت نعمت ایجاد می شود که آثار آن باعث آشکار شدن شکر در اعضاء بدن می گردد و چنانچه امام صادق (علیه السلام) می فرمایند: «شکر النعمة، اجتناب المحارم و تمام الشکر قول الرّجل الحمد لله رب العالمین» یعنی شکر نعمت این است که از گناه اجتناب و دوری کنی و تمام کننده این شکر این است که بگویی «الحمد لله رب العالمین» پس نگاه داشتن و حفظ اعضاء بدن یکی از روشهای شکر است ولی شکر اعضاء آثار دیگری نیز دارد مثل حمد و ستایش کردن از آن نعمت و بازگو کردن آن چرا که در قرآن آمده است: «و اما بنعمت ربک فحدّث» یعنی نعمت پروردگارت را بازگو کن ولی آنچه در شکر این نعمت بزرگ الهی یعنی وجود امامان و در نهایت در این زمان وجود مقدس حضرت بقیة الله الاعظم (علیه السلام) مورد نظر است، دعا برای آن بزرگوار می باشد که همان نیکی و احسان

کردن در مقابل این نعمتهایی ست که خدای تبارک و تعالی به برکت وجود آن حضرت به ما عنایت کرده است و از آنجا که شکر باعث از دیداد نعمت می شود اینگونه شکر گزاری سبب نزول برکات و نعمتهای بیشتر خداوند می گردد.

اداء اجر رسالت

همانطور که خداوند در قرآن می فرماید: «لا اسئلكم عليه اجراً الا المودة فی القربی» اجر و مزد رسالت پیامبر که انسانها را از آن جاهلیت نجات بخشید مودت و دوستی با ذوالقربی و دودمان ایشان است که قطعاً یکی از آنها وجود مقدس حضرت مهدی (علیه السلام) می باشد. و از آنجا که محبت و مودت یک امر قلبی است، آثار و نشانه هایی دارد که در اعضا و جوارح انسان ظاهر می شود. و چون یکی از مهمترین اعضا و جوارح برای اظهار محبت زبان است، می توان این محبت را با دعا کردن برای آن عزیز و طلب ظهورش ابراز نمود تا در اداء اجر رسالت گامی برداشته باشیم.

آمزش گناهان

آنچنانکه از روایات استفاده می شود ذکر و یاد خدا سبب آمرزش گناهان می گردد چنانچه حضرت رسول اکرم (صلی الله علیه و آله) در ضمن روایتی فرمودند: «فقد بذلت سیئاتکم حسنات و غفرت لکم جميعاً» یعنی: هرگاه قومی جلسه ای تشکیل داده و در آن یاد خدا می کنند ندا کننده ای از آسمان صدا می زند (ای اهل مجلس) برخیزید که زشتیها و پلیدیهای شما تبدیل به نیکی و زیبایی گردید و همه ی خطاهای شما بخشیده شد. از ضمیمه این روایت با حدیثی که از امام باقر (علیه السلام) ذکر شده است که فرمودند: «ان ذکرنا من ذکر الله» یعنی: ذکر و یاد ما (اهل بیت) از مصادق ذکر و یاد خداست. اینچنین استفاده می شود که دعا برای حضرت ولی عصر عجل الله تعالی فرجه الشریف و درخواست تعجیل در فرج ایشان که مصادق ذکر و یاد حضرت (که از اهل بین هستند)، از اقسام یاد خدا می باشد و چون یاد خدا سبب آمرزش گناهان می شود، یاد آوری و دعا برای آن عزیز غائب از نظر نیز موجب بخشودگی خطاها و لغزشها می گردد.

دعای امام زمان در حق دعا کننده برای حضرتش

از آثار دعا برای حضرت حجة بن الحسن (علیه السلام) دعا کردن حضرتش در حق دعا کننده او می باشد و این مطلب نه تنها مقتضی جواب احسانی است که از آیه شریفه: «هل جزاء الاحسان الا الاحسان» استفاده می شود، بلکه در توقیعی که در کتاب مهج الدعوات ص ۳۰۳ از آن حضرت نقل شده است اینچنین می

فرمایند: «و اجعل من يتبعنى لنصرة دينك مؤيدين و فى سبيلك مجاهدين و على من ارادنى و ارادهم بسوء منصورين» ترجمه: کسی را که از من پیروی می کند برای یاری دینت مؤید بدار و او را از مجاهدین در راه خود قرار ده و بر کسی که نسبت به من و آنان سوء قصد دارد پیروز فرما. چون بدون تردید دعا برای حضرت و تعجیل ظهور آن بزرگوار، پیروی و یاری آن حضرت است. زیرا از اقسام یاری دین مولای ما حضرت صاحب الزمان (ارواحنا فداه) یاری با زبان است بنابراین دعا برای آن حضرت از انواع یاری زبانی است. گواه بر گفتار ما تأیید آن، روایتی است که مرحوم راوندی و کتاب الخرائج نقل می کند. می گوید: گروهی از اهل اصفهان - از جمله ابو عباس احمد بن نصر و ابو جعفر محمد بن علویه - نقل کرده اند: در اصفهان مردی شیعه به نام عبدالرحمان بود. از او سؤال کردند: علت اینکه امامت امام علی النقی (علیه السلام) را پذیرفتی و دنبال فرد دیگری نرفتی چیست؟ گفت: جریانی از آن حضرت دیدم که قبول امامت آن حضرت را بر من لازم نمود. من مردی فقیر اما زباندان و پر جرأت بودم به همین جهت در سالی از سالها اهل اصفهان من را برگزیدند تا با گروهی دیگر برای دادخواهی به دربار متوکل برویم. ما رفتیم تا به بغداد رسیدیم هنگامی که در بیرون دربار بودم خبر به رسید که دستور داده شده امام علی النقی را احضار کنند. بعد حضرتش را آوردند. من به یکی از حاضرین گفتم: این شخص که او را احضار کردند کیست؟ گفت: او مردی علوی و امام رافضی ها ست سپس گفت: به نظرم می رسد که متوکل می خواهد او را بکشد. گفتم: از جای خود تکان نمی خورم تا این مرد را بنگرم که چگونه شخصی است؟ او گفت: حضرت در حالی که سوار بر اسب بودند تشریف آوردند و مردم در دو طرف او صف کشیدند و او را نظاره می کردند. چون چشمانم به جمالش افتاد محبت او در دلم جای گرفت و در دل شروع کردم به دعا کردن برای او که خداوند شرّ متوکل را از حضرتش دور گرداند. حضرت در میان مردم حرکت می کرد و به یال اسب خود می نگرست نه به راست نگاه می کرد و نه به چپ، من نیز دعا برای حضرتش را در دلم تکرار می کردم. چون در برابرم رسید رو به من کرد و فرمود: استجاب الله دعاک، و طول عمرک و کثر مالک و ولدک. یعنی: خدای دعای تو را مستجاب کند. و عمر تو را طولانی و مال و فرزند تو را زیاد گرداند. از هیبت و وقار او بدنم لرزید و در میان دوستانم به زمین افتادم. دوستانم از من پرسیدند، چه شد؟ گفتم خیر است و جریان را به کسی نگفتم. پس از آن به اصفهان بازگشتیم. خداوند به سبب دعای آن حضرت درهایی از مال و ثروت را برای من باز کرد تا جایی که اگر همین امروز درب خانه ام را ببندم قیمت اموالی که در آن دارم معادل هزاران هزار درهم است و این غیر از اموالی است که در خارج خانه دارم. خداوند به

سبب دعای آن حضرت ده فرزند به من عنایت فرمود. ببینید که چگونه مولای ما امام علی نقی (علیه السلام) دعای آن شخص را به خاطر نیکی او جبران و تلافی نمود. برای او دعا فرمود با اینکه از مؤمنان نبود. آیا گمان می کنید که اگر در حق مولای ما صاحب الزمان ارواحنا فداه دعا کنید شما را با دعای خیر یاد نمی کند با اینکه شما از مؤمنان هستید؟

تشریح به دیدار حضرت در خواب یا بیداری

هر کس برای حضرت ولی عصر عجل الله تعالی فرجه دعا کند توفیق پیدا می کند که به دیدار آن امام غائب مشرف گردد. و دلیل این مسأله هم مطالبی هست که همراه بعضی از ادعیه مربوط به حضرت بیان شده است که به عنوان نمونه چند مورد ذکر می گردد: الف: عن الصادق (علیه السلام) انه قال: «من قال بعد صلاة الفجر و بعد صلاة الظهر: «اللهم صلّ علی محمد و آل محمد و عجل فرجهم» لم یمت حتی یدرک القائم من آل محمد (صلی الله علیه و آله)» یعنی: امام صادق (علیه السلام) فرمودند: هر کس بعد از نماز صبح و ظهر بگوید: «اللهم صلّ علی محمد و آل محمد و عجل فرجهم» نمی میرد تا اینکه قائم آل محمد (صلی الله علیه و آله) را درک کند. ب: و همچنین شیخ جلیل القدر حسن بن فضل طبرسی رحمه الله نقل می کند که هر کس این دعا را بعد از هر فریضه ای بخواند و بر آن مداومت کند عمر او طولانی می شود و مشرف به دیدار حضرت صاحب الامر (علیه السلام) گردد. «اللهم صلّ علی محمد و آل محمد، اللهم انّ رسولک الصادق المصدّق صلواتک علیه و آله قال انک قلت ما ترددت فی شیء انا فاعله کترددی فی قبض روح عبدی المؤمن ینکره الموت و انا اکره مسأنتها اللهم فصلّ علی محمد و آل محمد و عجل لأولیائک الفرج و النّصر و العافیة و لا تسوئنی فی نفسی و لا فی فلان اسم هر کس را می خواهی ذکر می کنی»

طول عمر

درباره مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

بسم الله الرحمن الرحيم
جاهدوا بِأَمْوَالِكُمْ وَ أَنْفُسِكُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ (سوره توبه آیه ۴۱)

با اموال و جانهای خود، در راه خدا جهاد نمایید؛ این برای شما بهتر است اگر بدانید حضرت رضا (علیه السلام): خدا رحم نماید بنده‌ای که امر ما را زنده (و برپا) دارد ... علوم و دانشهای ما را یاد گیرد و به مردم یاد دهد، زیرا مردم اگر

سخنان نیکوی ما را (بی آنکه چیزی از آن کاسته و یا بر آن بیافزایند) بدانند هر آینه از ما پیروی (و طبق آن عمل) می کنند بنادر البحار-ترجمه و شرح خلاصه دو جلد بحار الانوار ص ۱۵۹ بنیانگذار مجتمع فرهنگی مذهبی قائمیه اصفهان شهید آیت الله شمس آبادی (ره) یکی از علمای برجسته شهر اصفهان بودند که در دلدادگی به اهل بیت (علیهم السلام) بخصوص حضرت علی بن موسی الرضا (علیه السلام) و امام عصر (عجل الله تعالی فرجه الشریف) شهره بوده و لذا با نظر و درایت خود در سال ۱۳۴۰ هجری شمسی بنیانگذار مرکز و راهی شد که هیچ وقت چراغ آن خاموش نشد و هر روز قوی تر و بهتر راهش را ادامه می دهند. مرکز تحقیقات قائمیه اصفهان از سال ۱۳۸۵ هجری شمسی تحت اشراف حضرت آیت الله حاج سید حسن امامی (قدس سره الشریف) و با فعالیت خالصانه و شبانه روزی تیمی مرکب از فرهیختگان حوزه و دانشگاه، فعالیت خود را در زمینه های مختلف مذهبی، فرهنگی و علمی آغاز نموده است. اهداف: دفاع از حریم شیعه و بسط فرهنگ و معارف ناب ثقلین (کتاب الله و اهل البیت علیهم السلام) تقویت انگیزه جوانان و عامه مردم نسبت به بررسی دقیق تر مسائل دینی، جایگزین کردن مطالب سودمند به جای بلوتوث های بی محتوا در تلفن های همراه و رایانه ها ایجاد بستر جامع مطالعاتی بر اساس معارف قرآن کریم و اهل بیت علیهم السلام با انگیزه نشر معارف، سرویس دهی به محققین و طلاب، گسترش فرهنگ مطالعه و غنی کردن اوقات فراغت علاقمندان به نرم افزار های علوم اسلامی، در دسترس بودن منابع لازم جهت سهولت رفع ابهام و شبهات منتشره در جامعه عدالت اجتماعی: با استفاده از ابزار نو می توان بصورت تصاعدی در نشر و پخش آن همت گمارد و از طرفی عدالت اجتماعی در تزیق امکانات را در سطح کشور و باز از جهتی نشر فرهنگ اسلامی ایرانی را در سطح جهان سرعت بخشید. از جمله فعالیتهای گسترده مرکز :

الف) چاپ و نشر ده ها عنوان کتاب، جزوه و ماهنامه همراه با برگزاری مسابقه کتابخوانی

ب) تولید صدها نرم افزار تحقیقاتی و کتابخانه ای قابل اجرا در رایانه و گوشی تلفن همراه

ج) تولید نمایشگاه های سه بعدی، پانوراما، انیمیشن، بازیهای رایانه ای و ... اماکن مذهبی، گردشگری و ...

د) ایجاد سایت اینترنتی قائمیه www.ghaemiyeh.com جهت دانلود رایگان نرم افزار های تلفن همراه و چندین سایت مذهبی دیگر

ه) تولید محصولات نمایشی، سخنرانی و ... جهت نمایش در شبکه های ماهواره ای

و) راه اندازی و پشتیبانی علمی سامانه پاسخ گویی به سوالات شرعی، اخلاقی و اعتقادی (خط) (۲۳۵۰۵۲۴)

ز) طراحی سیستم های حسابداری، رسانه ساز، موبایل ساز، سامانه خودکار و دستی بلوتوث، وب کیوسک، SMS و ...
ح) همکاری افتخاری با دهها مرکز حقیقی و حقوقی از جمله بیوت آیات عظام، حوزه های علمیه، دانشگاهها، اماکن مذهبی مانند مسجد جمکران و ...
ط) برگزاری همایش ها، و اجرای طرح مهد، ویژه کودکان و نوجوانان شرکت کننده در جلسه

ی) برگزاری دوره های آموزشی ویژه عموم و دوره های تربیت مربی (حضور و مجازی) در طول سال

دفتر مرکزی: اصفهان/خ مسجد سید/ حد فاصل خیابان پنج رمضان و چهارراه وفائی / مجتمع فرهنگی مذهبی قائمیه اصفهان
تاریخ تأسیس: ۱۳۸۵ شماره ثبت: ۲۳۷۳ شناسه ملی: ۱۰۸۶۰۱۵۲۰۲۶

وب سایت: www.ghaemiyeh.com ایمیل: Info@ghaemiyeh.com
فروشگاه اینترنتی: www.eslamshop.com

تلفن ۲۵-۲۳۵۷۰۲۳-۲۳۵۷۰۲۲ (۰۳۱۱) فکس ۲۳۵۷۰۲۲ (۰۳۱۱) دفتر تهران ۸۸۳۱۸۷۲۲ (۰۲۱) بازرگانی و فروش ۰۹۱۳۲۰۰۰۱۰۹ امور کاربران (۰۳۱۱)۲۳۳۳۰۴۵

نکته قابل توجه اینکه بودجه این مرکز؛ مردمی، غیر دولتی و غیر انتفاعی با همت عده ای خیر اندیش اداره و تامین گردیده و لی جوابگوی حجم رو به رشد و وسیع فعالیت مذهبی و علمی حاضر و طرح های توسعه ای فرهنگی نیست، از اینرو این مرکز به فضل و کرم صاحب اصلی این خانه (قائمیه) امید داشته و امیدواریم حضرت بقیه الله الاعظم عجل الله تعالی فرجه الشریف توفیق روزافزونی را شامل همگان بنماید تا در صورت امکان در این امر مهم ما را یاری نمایند انشاءالله.

شماره حساب ۶۲۱۰۶۰۹۵۳، شماره کارت: ۶۲۷۳-۵۳۳۱-۳۰۴۵-۱۹۷۳ و شماره حساب شبا: IR90-0180-0000-0000-0621-0609-53 به نام مرکز تحقیقات رایانه ای قائمیه اصفهان نزد بانک تجارت شعبه اصفهان - خیابان مسجد

ارزش کار فکری و عقیدتی
الاحتجاج - به سندش، از امام حسین علیه السلام - : هر کس عهده دار یتیمی از ما

شود که محنتِ غیبتِ ما، او را از ما جدا کرده است و از علوم ما که به دستش رسیده، به او سهمی دهد تا ارشاد و هدایتش کند، خداوند به او می‌فرماید: «ای بنده بزرگوار شریک کننده برادرش! من در گرم کردن، از تو سزاوارترم. فرشتگان من! برای او در بهشت، به عدد هر حرفی که یاد داده است، هزار هزار، کاخ قرار دهید و از دیگر نعمت‌ها، آنچه را که لایق اوست، به آنها ضمیمه کنید». التفسیر المنسوب إلى الإمام العسکری علیه السلام: امام حسین علیه السلام به مردی فرمود: «کدام یک را دوست‌تر می‌داری: مردی اراده کشتن بینوایی ضعیف را دارد و تو او را از دستش می‌رهانی، یا مردی ناصبی اراده گمراه کردن مؤمنی بینوا و ضعیف از پیروان ما را دارد، اما تو دریچه‌ای [از علم] را بر او می‌گشایی که آن بینوا، خود را بدان، نگاه می‌دارد و با حجّت‌های خدای متعال، خصم خویش را ساکت می‌سازد و او را می‌شکند؟». [سپس] فرمود: «حتماً رهاندن این مؤمن بینوا از دست آن ناصبی. بی‌گمان، خدای متعال می‌فرماید: «و هر که او را زنده کند، گویی همه مردم را زنده کرده است»؛ یعنی هر که او را زنده کند و از کفر به ایمان، ارشاد کند، گویی همه مردم را زنده کرده است، پیش از آن که آنان را با شمشیرهای تیز بکشد». مسند زید: امام حسین علیه السلام فرمود: «هر کس انسانی را از گمراهی به معرفت حق، فرا بخواند و او اجابت کند، اجری مانند آزاد کردن بنده دارد».

